

பிரதி இங்கிலீஷ்மீ கூ. ஒ நேரப்பாத்திற் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

புத்தகம் - க.] கஅசூ - ஹூ நவம்பர்மீ கூ - ஒ. [இலக்கம் - சூ

ஸ்ரீராமஜ.

ஸ்ரீ.ஸ்ரீ.ஸ.கதவாஸ்வாமஸ்வஜஸ்ரீ.ஸ.கதவாஸ்ரீ.ஸ்ரீராமவிராஜீவஜெரீ
விபாஜெவாலிவாமீடெம்பக.ஸ்ரீ.ஸ்ரீராஜராஜவிஜேஷ்வரா
வீரவிகாவதீர்காவூராஸவாஸ்ரொஜாரீ

வாவூதூரகதவாஸ்ரொதிபிவஹரிவாரிவூராவீகா வணிகாநாவ!
வீதிவமீதூகுவதிகுவதுகூகவிகாவதீஜெவிவதீது!
பயாரீஸ்ரவஹரிஜ்வீசாதிவாரோகதுதீஸ்ரீவஹாரனா!
ஒரானீஜ்ரேரெனெவமிவீராஜ்ரகவீவிஷ்ஜேஷ்வாபிஜவீவி!
வாவூராவெபக 18ஜ்வியிவியினவுகொவாஜகொஜெனவிவூர!
சூவீவிகவுவதுவதுஜெவிமவிகவிவமவெவெஜ்கொவிதிவாவெவி
வாரீகவெவஜ்மவஜ்வதுகீகரணவாரிஜெதிரவதுகாநாம
ஸ்ரொஜரீஸ்ரவதுவமிவூராவரணிகவஜர்கீகராவதுஜ்வஜரெஜ்ரி
ராமதிஜ்வாவாதுவிவாடிகராவாஜ்சுவாதுபம்கீவாபிரகிஷோர!
ஸ்ரிஷெஷவாவாஜ்கதவுவதுணஜ்ரகாராவணிவெவகுவஜ்மீணஜ்ரர!
சூதுரெணதிபமிஜெவுகாரஜெஜ்ரெணவஜவதுபாவஜ்பாபாபராரீ
வாஜ்ஸ்ரிஜ்ஷெஜ்ஹதிபிதிவீபாரொவிகதரெகீராஜ்ஷு கீ!
நிமதிகமாவஜ்ரகிவஜ்ரீதாகாரமிஷவீஜ்ரதிஜ்ஜவிவிஜ்ரவாகஜ
ரீமிகிவாஜ்ரவீர! கதஜிகிதகவஜ்ரஜீவரொவாடிஜ்ரா

ஜகஜவஜ்கவஜவதுஜ்ரோவ்ஜவஜ்ஹவிவ்ரா!

வாஜவாவஜ்ர!

விஷயம்!	
நீவஜ்ரணஜவதா [கூஜ்ரவஜவம்]	அக
ஆதீரவ,ஸரீரவ	அசு
வ்ரஜ்ர. கவொஜ்தாரம	கஎ
வதீரணஜ. வஜ்ரிவமம்	கஅ
கஜ்கஜ்ரவஜகவஜிஸவஜ்ரிவ-ஜ்ரதிரஜ்ரவஜவம்பீ	கஜ
ஜ்)ஜ்ரவஜ்ரோஜ்ஜி	கக
வஜ்ரிவமம	கஇ
வீஜ்நஜ்ரவஜ்ரா	கசு

வி ஷயங்கள்.	
ஹம்ஷ்கிருதபாஷை [தொடர்ச்சி]	டகக
ஆத்மவும், சரீரமும்.	அக
கேழ்வி	அசு
இநம்ருவிடை	அக
கடி-தங்கள்	,,
குறிப்பு	கக
குதர்க்காசலகுலிசம்	,,
ப்ரம்மவாவாஜும்	கஉ
குறிப்பு	கச
ஹிந்திசபை	சூஇ
	கக

குந்து சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாபரேஸ்வரரால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது.

சந்தா விவரம்.

	இந்தியாவிற்கு.			இலங்கைக்கு.		
ஒரு	1 - இ	1	12	0	2	4	0
மூ	6 - இ	1	0	0	1	4	0
மீ	3 - இ	0	9	0	0	10	0
காபி	1 - இ	0	3	6	0	4	0

கையொப்பக்காரர்களுக்கு அறிவித்தல்.

பத்திரிகை அனுப்பத்தொடங்கி ஆறு மாசங்களாகியும், கையொப்பக்காரர்களில் அநேகர் தமது சந்தாத்தொகையை அனுப்பக் கருதாதிருக்கின்றனர். இதைப்பற்றிப் பத்திரிகை மூலமாகவும், சார்ட்மூலமாகவும் அறிக்கை செய்யப்பட்டும் கவனியாதிருப்பது உசிதமன்றுதலால் தயவுசெய்து சீக்கிரத்தில் சந்தாத்தொகையை அனுப்புவாகளெனக் கோருகிறேன்.

பத்திராதிபர்

பத்திரிகையில்

விளம்பரமுதலியவை அச்சிடும்

கூலி விதிம்:-

வரி 1 - இ முதல்முறை அச்சிட அணு - 2. இரண்டாவது முறை அச்சிட அணு - 1. பின்பு எத்தனைமுறை அச்சிடினும் அத்தனைமுறையும் வரி ஒன்றுக்கு அணு அரை.

விளம்பரமுதலியவைகள் பத்திரிகையின் மேற்காதிதத்திலுள்ள போடப்படும்.

இவ்விடத்தில் கமிஷன் விகிதமாய் புஸ்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படுமாதலால், விருப்பமுடையோர் தங்கள் புஸ்தகங்களை அனுப்பினால், விற்ற ரூபா 1 - இ கமிஷன் அணு 2. பிடித்துக்கொண்டு மிகுதித் தொகையை சொந்தக்காரர்களுக்கு அனுப்பிவிடப்படும்.

நகர வர்த்தமானம்.

ஸ்ரீமான் சபாபதிநாவலர் பிரசங்கம்.

நிகம்பரம் ஆபிரகாம்மண்டபத்தில் டிசம்பர் 25ஆ சபாபதிநாவலர் ஒரு பிரசங்கம் செய்தனர். பிரசங்கத்தின்பொருட்டே மதிக்கப்பெருகியிய இந்தியப்பிரமாணங்கரேஷ்டர்களும் மற்றைப் பிரமுகஞ்களும் - சைவர்களும் இன்னும் பலரும் வந்திருந்தார்கள். பிரசங்கவிஷயம் ஆரியதேசமகத்துவம் - இந்த முக உரையில் வைத்து நாவலர் பிரசங்கித்தவிஷயசாரம் வருமாறு:—

ஆரியதேசம் புண்ணியபூமி என்பதும், அது மற்றைத் தேசங்களினும் மேம்பாடடைந்துவரக் காரணங்கள் பல உண்டென்பதும், அக்காரணங்கள் பலவற்றுள்ளும் நெருக்காரணம் ஆரியரென்னும் சம்ஸ்கிருதப்பரிபாஷையும், அதற்கு சமஸ்கிருதகர்ஸ்திர அனுஷ்டானத்தையும், ஆதிகாலக் கொடங்கி இத்தேசம் தனக்குரியையாகப் பெற்றவருதலே என்பதும், மற்றைப் பாஷைகளெல்லாம் ஆரியபாஷைகளுள்ள சப்தார்த்தங்களை மூலமாகக்கொண்டு சடைபெற்று வருதலும், ஆரியபாஷை மூலமற்றைப்பாஷைகளிலுள்ள சப்தார்த்தங்களை மூலமாகக்கொண்டு சடைபெற்றவைகளையும், காட்சியளவையால் கன்றாகுறிய நிற்றலால் ஆரியபாஷையே பாஷைகளுக்கெல்லாம் மூலமாயுள்ளதென்பதும், ஆரியசாஸ்திரங்களெல்லாம் தன் பொருளை எடுத்துக்கொண்டு கூறுதலாலும், தான் அவற்றின் பொருள் கண்டெடுத்துக்கொண்டு கூறுமையினும், ஆரியசம்பந்தமுடைய வேதசாஸ்திரமே தவ்வாரியநூல்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமன் மூதநூலென்பதும், அவ்வேதமும் அர்த்தப்பிரயோஜம்போல அதிசயகாரியருபமாயிருத்தலால் சர்வஜ்ஞனாஸ்வரனாகியுமென்பதும், காமிகமுதலாய வைராகமங்கள் வேதசாரமாகவெடுத்துக்கொண்டு அவ்வீசுரனுலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டனவாதலால் வேதம்போல்வதொரு மூதநூலைமென்பதும், அவையிரண்டும், முறையே சூத்திரமும், பாஷியமும்போல அருளிச்செய்யப்பட்டமையின் ஒற்றுமையுடைய இரு மூதநூலென வழங்கப்படுமென்பதும், அவையிரண்டும், ஒரு கருத்துடைப் பதிசாஸ்திரங்களென்பது தத்துவஞானதிதியெய்திய உண்மைஞானமார்களாயெ வைதிகசைவாசாரியர்கள் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த ஒத்தார்த்தமாதல் வேண்டுமாவதியம் சதுர்வேததாற்பரியசாஸ்திரகம் வெதந்தவிவேகம் சிவஞானபாஷியம் என்பனவற்றில் கண்டெடுவாசாரியர், அரதத்தாசாரியர், அப்பயதீக்ஷிதர், வெஞ்ஞானயோகிகள் என்னும் பிரபாசாரியர்களால் பல நியாயங்கள்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டதென்பதும், இத்த உண்மையை அறியமாட்டாதி சர்வாதாமான வேதத்திற்குப் பூர்வபக்கத்தன்மையை ஏற்றி ஆகமத்திற்கு பிரமாணத்தன்மை கூறும் தார்திரிகசைவர்கள் கொள்கை நிந்திக்கற்பாலதென்பதும், வேதாகமக்களிரண்டின் வழி ஆசாரியர்கள் செய்த மற்ற நூல்களுள் மெய்ப்பொருளை விளக்கும் நூல்கள் அவ்வேதாகமத்தைக்கொண்டு மொய்ப்பொருளை விளக்கும் நூல்கள் அவ்வேதாகமத்தைக்கொண்டு

ப்ரம்மவித்தியா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

பிரதி இங்கிலிஸ்மீ ரூ.மி. ஒ சிறப்பதற்கு பிரகரம் செய்யப்படும்.

புத்தகம் - க.] கஅஅசு - ஹெ நவம்பர்மீ ரூமி - ஒ.. [இலச்சம் - சு

ஹூலிஹ்ரா

தீவ-ரணகாஷா[கூத-ஷவப்]

வ-ரணம்

ஹப-ரிஹி!
சுவபதி!

வனகரகிஹிஃவ-ரணாகிஹிஃவெஹ்ரா-கஷுரஹுஷவன கெகேஹுவிதுவிவ-ராணெ வனகிகேஷவுதெஷவுஹு க உ-ணாஷகெஷுவவீஷரோஹாகீஹு, வஷாதெஷகிரா-கி வுகெஷகாகாகிவாஷஹுஷ வீரஷ்ப-ரவீவ்ரகிஹாஷ மெஜ ஜகிமகெஷுஷகிலிஹிரோஷ்ப-ரவ்ரவ்ரகிஹாஷ கீஹ்ப-ரோஹுஷுஷுஹுஷாவ்ரகெகெநெவலமவகாவ-ரணெ வவகீஹுரஹுஷுஷுகீதி-ஷோஹாவுஹுரஹுயாஷாரஹுஹெண வுஷுஷிவேஷுலிஷ்கிரா-கூரவுவ-ரஹுரணெ வ-ராணகா நாஷ்வுஷாகிவஷகெஷுஷாவுவ-ரீட்-ஹுயாவுஷ்ரஹுவாஷ ரீதிஹிகீஹு-ஷுநிலயாகிகாநிதிதாதீ வுவநாகீயெ ரெவஷுரஹுகவுகிணெ-யீட்- கராகிஹ். (வஷகிஷ-ஷாவாதி கூரஹுஷ்ரஷுஹுவுஹுரெவுகிரோஹா! கஷுரஸ்ரஷலி-ட் யாகிஹுயா:ஹுவு ஹுரெஹுரி வவஷாஷுஷ்ரெகிஹுவுலிஹு கிஹெ கி-யஷவெஹ்ரஷுவ-ரணஹுவ்ரெஹுணவ-ஷாரி-கீவு தவஷுகி-ரோஹா-ரீஹுமகிஷவுஷ-ஹுவெணவ-ஷுகிரெகி சவுஷ-ஹுவெணெ-சீஹுவு-கீதீஹுஷாரா-ஹ-ஹுவெணவா ரீகெகாரஷகெவுகராகிவெவுகா உகீஹுஷ-ரீ) கூமிஹ ஸ்ரீவவுஹாஷாரஹுரீஹுஷவுஷ-வுதிரீதிகி! ரா:ஹுவெவு-ஷகிஹ்ரா-கஹுஹுமிகாவுஹுமிணாவிஷ-ஷி! ஷமகிரோஹ வு-ஷவ்ரஹுஷ-ரீஷ்கிரீ-ரணாவுகிஷவுஹுதெ! வாகீகெ ஹுஷகமெஹுவு-ஷாகாவுஹுரஹுபிஷவுகிரோஹுவெஹெவுபொ ஷவுஷவிஷ்ரஹுமிவிஷ்வுஹுகீவு(ரா:ஹுமகி) உதிதியாஷாரா-வெவுவுஷவுஷ ஜ-கிஹுவுகார்ஷாரகெ-ஷவுஷி ரூஹுரு

ப்ரம்மவித்தியா.

ஸ்ம்ஸ்கிருதபாஷை [தொடர்ச்சி]

புராணம்.

ஐயா,—வணங்குங்கள்!

இப்புராணத்தின் பதினெண்வகைப்படும் இவற்றுள் ஒவ்வொரு புராணத்திலும் ஒவ்வொரு தேவதையினின் பெருமை யும், மற்றைய சரிதங்களின் பிரியோஜனமுமே சொல்லப்படுவன. இவை ஒன்றற்கொன்று மாறுபடுவதால் விரோதமின்றி இவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், இப்புராணங்களே யருளிச்செய்த கைலாசாதிபராகிய ஸதாசிவமூர்த்தியின் புராணங்களைப் பரதிதிருக்கின்றார். அவ்வாறு "சங்கிரஹம், சாத்துவிகம், இராஜதம், தாமதம், எனக் கடடிகள் மூன்று வகைப்படும். அவை பிரமதேவனுக்கு ஒவ்வொரு தினங்களென்றும், ஒரேநேரத்தில் எத்தனைப் புராணங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அத்தனைப்புராணங்களின் முகாரியம் அத்தர்க்கத்தற்போன்ற [அதாவது சாத்துவிகராயும், ராஜதராயும், தாமதராயு மூன்ன] பிரமதேவராலியற்றப்பட்டன. அவர்துன், சாத்துவிக கற்பத்தில் விஷ்ணுபுராணம் சொல்லப்பட்டது. தாமதகற்பத்தில் அக்னிபுராணமும், விபுராணமும் சொல்லப்பட்டன. பிரமனைப் பற்றிய புராணம் ராஜதகற்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. சரஸ்வதி தேவியும், பித்ருதேவதைகளையும்பற்றிய புராணங்கள் சுக்ளி வனம்பங்களில் சொல்லப்பட்டது. சாத்துவிக கற்பங்களிற்றான போலிருக்கொன்று பொரியோர் முதற்பெயரார், என்றிருக்கிறார். மத்சபுராணத்திலும், கருடபுராணத்திலும் இவைகளிற்சொன்ன வசனங்கள் உண்டு. ஆதலின், சாத்துவிக கற்பத்தில் சத்துவ குணத்துடன் கூடிய பிரமதேவனுடைய நிற்பபட்டதும், வேதங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டிய வழியில் முன்னிட்டதுமாய விஷ்ணுபுராணத்தின் பிரமனைகளில் பிரச் நிறைந்தனவென்பதை அதனுட்கருந்து. மற்ற புராணங்களும் பிரமதேவனே செய்ததாயினுமாதலால், அவைகளும் இந்த விஷ்ணுபுராணத்துடன் விரோதப்படாதவிடத்தில் பிரமாணமாகவே ஒப்புக்கொள்ளப்படும். ஏனெனில், அவ்விஷ்ணுபுராணத்தைச் செய்யும்பொழுது அப்பிரமதேவன் சத்

தவகுணத்தோடு, அதாவது மெய்ஞானியுடன் கூடியிருக்கையால் அநுவே ஹித்த பிரமாணமெனவும், இராஜதாய் இருக்கையால் எழுதப்பட்டுள்ளன. மிதவும் பெருமையோடுகூடிய புராணங்களானவும், அவைகள் சாத்துவிக புராணவகுணங்களித்த பிரமாணங்கள் எனவும், தாமதசா யெழுந்தருளிய காலத்துப் பிறந்த புராணங்களை மறுக்கூறிய இருவகைப் புராணங்களுடன் விரோதியாதவிடத்தும் பிரமாணங்கள் எனவுங் கூறி, பிறகு அவற்றுள் நாம் அப்பிரமாணமெனக்கொள்ளும் ஒவ்வாக்கங்களும் முத்திக்கு கேவலுபிரான பரமகைக்த தருமசாத்தை விரும்பும் நிலைரை கோக்கியேயல்லது மற்றவர்களியலபுநிற்று ஒவ்வொரு புராணங்களும் அவரவர் கொள்கைகளும், அவரவர்கள் கொண்டாடும் வழிகளியும் புகழும்வழி பிரமாணமாய்க் கொள்வாரேல், அதவழி ஒவ்வொரு தேசர்களின் வழிபாடும் மற்றவரை நிக்கியாதது கலஞ்செல்றல் அகேக சென்மங்களில் மேலானப்தியைக் கிரமமாயடைந்து, பிறகு ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணங்களில் கூறிய உத்தம தர்த்தசுகத்தைப்பற்றி பரமதர்மராகிய ஸ்ரீ காராயணனது திருவருளால் ஸ்ரீவைகுண்டம் சேர்ந்து, அவரது பேராளர்த்தகடலில் மூழ்கி நிற்பார். ஆதலால், ஒரு சமயம் தேர்க்கின அர்த்தசெய்ய நாம் முயற்சிசெய்தால் இவ்விஷ்ணுபுராணங்களேகொண்டே உண்மையான சங்கதி வெளிபிடவேண்டியது அவசியம். அதகொண்டே இவை ஸ்மிருதிகளில் ''ஜாதகம், தாமதம், என்கிற புராணங்களைத் தள்ளவேண்டும்,, என்பு காணப்படுகிறதுமன்றியில், இவ்விஷ்ணுபுராணத்தை எல்லா மதஸ்தர்களும் ஒப்பினாகை ளென்பதற்கும், மற்ற புராணங்கள் இவ்வளவில்லே யென்பதற்கும் சாட்சி யாதெனில், நாம் மூன்கூறிய விஷ்ணுபுராணங்களின் வசனங்களே ஒவ்வோரிடத்து எல்லா மாதியகாரரும் உதகரித்தும், மற்ற வசனங்களே உதகரிக்காதல் விட்டதுமே. அதகொண்டு புராணங்களே முலகைப்பட்டே உத்தம மத்திம அதமம் என்கிறபடி பேதம் கண்டோம். இவற்றுள் ஒன்றைக் கொன்ற விரோதமிறப்பின், அவைகளே நாம் கவனிக்க அவசியமில்லே. உத்தமமான புராணங்களோ தான் எல்லாம் ஒரேவழியென்று, பரமதர்மாவின் வ்வருத்தை விளக்குகின்றனவாதலால், அவைகள் முக்கியப்பிரமாணங்களென்பதிற் சிறிதேனும் சம்சயமில்லை என்பது. மற்றும் சில ஸ்காந்தம் என்கிற புராணத்தில் ஒரு பாகமாயிய சங்கரசங்கிதைக் தொடக்கத்தில் ''ஏழரிரைவவுரணாரிவாதிகாகிரிகாரதூயா'' என்கிற வசனத்தைக் கொண்டும், சிவபுராணங்கள் அதேகமாய் தந்தவர்கள் கிரம்பியதும், அகேக கதைகளுடன் கூடிய விஷ்ணுபுராணங்களிலும் அதிக சித்தசுகியை பெற்றதும், வேதங்களின் பொருளே கேரே பெறத்தரைப்பதுமான நிலல் அப்புராணங்களே பிரமாணங்களில் சிறந்தவென்றும் கூறி, மற்றப் புராணங்கள் அத்துடன் விரோதிக்காதவிடத்தில் பிரமாணங்களென்றும் சித்தாந்தப்படித்திக்கொண்டு, அவ்வகை சித்தாந்தத்தை பறுசரித்த சில சைவதூற்றினோன் கையாடி வருகிறார்கள். அவற்றன், மூதல்வாதியின் தராசோலங்கள் அகேகமாய் உவதவாதியால் கண்டிக்கப்பட்டபோதிலும் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியில் பதில் சொல்லப்படாத சில சங்கிளமாத்திரம் இவ்விட மெடுத்தரைப்பாம்.

முக்கியமாய் அவர் கேழ்வியில் புராணங்களில் கதைகள் அதாவது அகேக தேவர்கள், அசுரர்கள் முதலியவர் சரித்திரங்

ள் ஒன்றற்கொன்று முழுவதும் மாறுப்காணப்படுவது மு
தல் ஆதேபராய் நின்றது. அது இவ்விக சமாதானத்தின்
லிலக்கத்தன்று. எவ்விதமென்றால், இப்புராணங்களெல்லாவ
றிற்றும் ஒரேகாலத்தச் சரித்திரக்களே சொல்லப்படவில்லே
தம்மு மோகலத்தினுல் முக்காலத்தும் பெருமையும், நி
லேமையும் கண்டறிந்த முனிவர்களால் அங்கங் கற்பக்களி
ல் கூறச் சுக்திகள் வெளிப்பட்டன வாதலால், அவைக
ளில் வேறுகாலத்தச்சரித்திரங்களுக்கும் மற்றதற்கும் விரோ
தம் ஏதும் மூற்கற்பத்தில் நடந்தேபடியே பின்னும் இருக
கவேண்டியது அவசியன்றே. மற்றும் சில கதைகள் எல்
லோரும் விதிவிலக்குகளில் ஜனங்கள் மனம் பயக் கற்பிக்கா
யும் உண்டாதலால் நாம் புராணக்களுள் அவசியம் வேண்டிக்கத்
தக்கது தத்துவம் ஒன்றேயென்பது அனியவேண்டியது. இ
தலிடிபம் மச்ச புராணத்தில் "கற்ற்றோதம் மகாஸ்ரீ
ன் ரிவின், சிவபித்திரர்கள், ஸ்ரீராசாயண் இவர்கள் விரி
த்தார்கள்", என் றுள்ளது பார்க்கலாம். இப்புராணங்களிற்க
தைகள் வெவ்வேறகப்பத்தில் நடந்தது என்பது அதேபரா
ணங்களில் ஒவ்வொரு புராணம் தொடக்கும் பொழுதெல்லா
ம் ஒவ்வொரு கற்பக் கதையைச் சொல்வதை யெழுதியிருப்பதா
ய் நன்றாய் விளங்கும். ஆனும் புராணங்களில் சொல்லிய க
ர்த்தாவினெல்லாம் எவ்விதத்திலும் மனிதர் தத்துவங்களை ம
றிபக் கருவிக்களே யெழுதிய மிறைன்றுமில்லே. அவைகளிற்கி
றிதேனும் தத்துவமாக்களின் லாசாயுகங்கள் விரோதபிரமத
ஸ்தோஷ்டிக்களேயன்னி வெழுதியிருப்பதும் ஆலோசிக்குபி
டத்தச் சரியாவே தோன்றும். எவ்வாறென்றால், பூர்வ
ளத்தில் அவர் பலவிதபங்கள் எழுதியது அவர்களுடைய மதா
ர்த்தங்களை வெளுக்க எவ்விதமும் மறைக்குமாபேண்டி, உள்
ளதை லஜ்ஜபெங்காப்பட் பெருக்கிச் சொன்னதென்பதை புரா
ணங்களிற்றானே வெளியாகுமேயும், இவர்கள் கொண்டதை
ல்லாம் எவ்விதத்திலும் பூர்வளிகப்பதை விளக்கவேண்டி
ன்றென்ற எண்ணங்கொண்டல்ல. எவ்விதாவது இப்பெரி
ய உலகங்களுக்குப் பரமேசுவரனுடைய பெ
ருமையை விளங்குவதே அவைகளின் மூன்கொள்ளை. சில
விடங்களில் பூர்கோளத்தில் பெயர்கள் மாறியிருப்பதும், மேலி
டம் ஜலமாய்க் காணப்படுமிடத்து நிலமாயும், நிலமாயுள்ள
விடத்து ஜலமாயும் செல்வதும் காலஞ்சென்றபையில் அதே
கம் சரியேயாகும். இவ்வுலகத்தில் கொஞ்சங்காலத்திற்கு மு
ன் சமுத்திரக்களில் இல்லாத இடங்க ளுண்டாவதும், உள்ள
து மறைக்தபோவதும் காம் கண்டதுண்டே! இவ்விதம் சொ
ற்பகாலத்திற்குள்ளே இவ்வளவு வேறுபடாயின், அதிகக் கா
லாகள்ன் சென்ற சக்தில் எவ்விதமொத்துவருவர்? ஆகை
யால், புத்திமான்கள் ஈதை புராணக்களில் காரணனை வேதா
ர்த்தக்களே மாத்திரம் கவனிக்கவேண்டியது. மேலும், எவ்வித
ம் உலகத்தில் ஒர்கிலேதிகள் தன் கிலேதிகளுக்கு ஒரு லிகய
திகைக்கப்பிக்கக் கருதி, ஏதோ ஒரு கதை எள்றொ காரண
தால் அத் நத்துவத்தை விளக்குவதேனு அவ்விதம் புராணங்
கள் வேதார்த்தம்களான லிதிலிலகுகளே எவ்விதத்திலும் எ
ளிதில் ஜனங்களறியும்படி கதைகளே விழியாக் கொண்டது.

இவற்றள் சில கிஜமான சரித்திரங்களும் உண்டு. சில கற்ப
னைகளும் உண்டு. ஆதலால், பெரியோர்கள் கொல்லினன்போ
ன்றது புராணங்கள் என்பதலிருந்தாலும் சொல்லுகின்றார்க
ள், அதிலொன்றே வேதம் பிரபோதனத்தினாலும், புராணக

ரணைஷ்டதகவுதிவாகுகாயாம்மஷ்டாஸ்டாரே
கபா,ரமயாபிஜெகஷவாணாகிவிரோஷ்டிபடிதி
கீதிவுதிவாதுஷ்டாகுகாதிவடிவாணாஷ்டிபடிதை
ரிஷிஸ்டிஸ்டிஷ்டிவுவாணாகீதிஷ்டிவுவஸ்டிவு
கதகவாரிணிஷிஸாவஷாகிகாகிவிஷ்டிவாதிணிவ
கதவரிஸிஷ்டிவாதிவாணிவிஜ்டிவதெ. கதி
வாஷிவுவுவுதிகிஷ்டாஸ்டிவதவாரிவிஷ்டிவா
ரவுவிதெவீஷிதெவாதிகாதிவிஸிஷாஸவ
திவாதிஷாஸ்டிவிஷிஷிதி ஷ்டிஷ்டிவதெஷ்டா. கதி
ஷெஷ்டிஷ்டிஷ்டாஷ்டிவேதவாரிவாஸ்டிவிஷாஸவ
ஷெஷிஷ்டிஷ்டாரி ஷாவஷவாரிவாஸ்டிவிஷாஸவ
கவஸ்டிவு திவதிஷிதி ஷாவஷ்டிவாஸ்டிவிஷாஸவ
ஷ்டிதெவஸ்டிஷாகுகாஷ்டிவிஷாஸவ்டிவிஷாஸவ
வுதிவிஜாஸவாரிவாஸவதிஷ்டிவுவஸ்டிவிஷாஸவ
வுதிவிஜாஸவாரிவாஸவதிஷ்டிவுவஸ்டிவிஷாஸவ
வஸிஷ்டிஷாஸவாரிவாஸவதிஷ்டிவுவஸ்டிவிஷாஸவ
வுதிவிஜ

வவடிதிவே. கூதுவிஷாஜிணவெஷஜீபவாவிஷாலே
ஷவபாபுஷ்வோபாவுவிரெஷ்டிஜெஷ்டிஷ்டு தவுஜீவ வு
வஷாஷ்டிவலிவிவுவுபாரபு: கஜீபுவெவுவெஷ்டி கூவெ
ஷஜபாஜுவுதீவஷ்- கபுஷஷாவுவிஷாஜெஜுவெவுவ
ரஷ்டிவெஷ்டிஷ்டு.கஷ்டிலஷ்டிவிஜி கூவுபாரஷவஷ்டவ
ரபாணெஷ்டவபாரஷஷ்டுதெரிவெஷாஷ்டி- வாரவஷஜ்ர
ஜுஜிபஷாஷஜிஜ்டவஜுஜுவிஜிஷ்டிவிஜி.வுவிஜெஷ்ட
கர்ஜி கஜுபஜிஷுபாரிஜ்டிஷ்டிதபவுவாரணவுவிவிஜெ
வுஜிவபாஜுவிபிபிஜிஜெஷவபாவொபாயிஷுபாஜுஜெஜி
மஷுபாஜ்.வபாரணஜுஜுதூபாஜி: கூதுவுபிபிஷவஷஜிவ
தூபாநுவிவிஜிதூபாணிஜுஜி.தாஜிஷபஷபாதூஷ்டிவஷஜிதூ
ஜிஜ்வபாரணவபாவுதூஜிஜி.நுபிஜெ.கூவபாவ. வெ
ஜ்பெஜுவஷபாபி தி;வபாரணவபாவுதூஜிஜி.தி;ஜ காவுவ
ஜுகாஜபாவஜிஜிஜி:வுவஜுபாஜுஜுவஷபாபிஷாஜ்.கூதுபவ
பாரணகாவ வவபாஜவஜுபாரிஜ்டிவுவஷஜ்டிஜி(ஜூபாரி
கிவுஜிஜூபாஜிவபாதெஜுஜி) ஜூஜுபிஜ்வுபாபாஷ்டிவபவுஜ்ட
வபாவுபாவுஜ்டி ஷவுஜிஜ்டிஜுபாஜுஜ்டிவுவுபாரவுஜ்டி
ஜ்டிவுவுபாரவுஜ்டிஜுபாஜுஜ்டிவுவுபாரவுஜ்டிஜுபாஜ

கூவாஜூவிஜூகா. ஆசிவஜூ நிஷ்டிஜூனீயாக்ரிரிவித்வுஜூவஜூக்ரவஜூவிகாஜூவஜூஜூரெஜூரியாகாஜூநெவி வாஜூரிஜூவஜூவெஜூஜூஜூ; ஜூவெஜூவாஜூவைஜூவெஜூகாவாஜூராயணாயாவுஜூவுஜூகிஜூவஜூவிஜூஜூரிஜூவாஜூவிவுஜூபுராணஜூ,பஜூவுஜூஜூரஜூஜூணஜூஜூவெஜூநெஜூவிஜூஜூசுஜூரிஜூவிஜூஜூகாஜூஜூஜூராஜூவஜூவாஜூஜூஜூ

ணவுடையீ கூமேவிசுவுரோணாகெரோணவிரோடிவலை வாதுநாய, கூருயூராவஜு தெஷ்டிரண்டீபுதேதூவி கோபயாவிரோடிவலையாவுபதி! யுவிருகுவெடிபக் வாரோணவுதுணாவுரோவெராதுஜ கேயுடுஜுவாஜு ஹாதூஜக்கவுரகுவெண்டக்கவாவிவலாரகுவெவ ணுரெக்கவாரோனேநிகுயுஷ்டிவண்டிதெவுதி வாதூடிகேவதெஷவகெகேவுவு வரகேகுவூவு வாதாஜவுதுகீவாதுகதிபா:தவு"ரோகுபாநிஷம் மாவா வுதெஜுரகேநாதுவாசெஜுபஷவுபுபாகோவு ரோவு ஹமிவுவெபொஜுநவுவாரோனாநாவஜிநுகவுகூபாவுதி வாதுகவிக்காதூவாவுவுரவிரோபிடிவிஷ்டிக்கத ஸ்ருவூராநாவாகேவிலிவ்யூரகுகெஷவுஷவிலெஷவுவு வுரிகிடவுரஜிதிதிதூவாஜுதெழுரிதூதிதூடிகுதெ: ஸிவ வுவுவிவாஹாதூடிதாவிவெஷவுவிவு இதுவு வுரிகிதி:நதி தூரிதுவுவுரிவுடிபி: வாவாவிவுவிவாரோனாவிநுகவிதெ கிபகுவிபொதவுவிரோனாதுஇவிபுபவாதூவுதிவிபுவ ஸபவுபுவாவு; கவுபுதவுதூகிவிவாதூபிபுடிசுவுபாதூ வெனெதிதிகீபவாதூவுதிவிவுதிதூவுதெபவாவுதுகிக வுஷவாவபி: வஷ ஞிநாவுவாரோனாநாவுவாவுதவிவி ரொபாகுவுவிரோனுவோவாவபிபுஜவிரெதூவவுபாரோ ணுரிதிவிவாவுவதி,கூபிபுபாரோனுதூவுதிகுபிதுவி(வுரா ரவுபுவிதூவுபாரவி வுவுவுவிவிவாரோனாநாதூதுவு வுதூவுதூவிவிதுதுவுவிவிதுவிவிநுதுவுவுவுதுவுவு வெபவுபுவிதிவிரிவிதவுபுவுபாவுதுபிதுகுபி தூதூ தூதுவிவாரோனாவுதிவுபாவுபாவுதுதூவிவிவுதி வுதிவிவுதிவுபாரோனாவுதி

ரவஜூராச கலவுவவதூ—வூ,கீவஉநாகீசவூகீபாயாதெ
வவதிகாபாம கூலீடூ—கீ—டவொளமடுகெவஜூ,கெஹொ
கூதுவலீவூயெ ச்சூவிவெகீஜூளவுவூகீவூவூடூ
டூ யூபாகூபாவிசவடிவவூயூய—ஜூவூடூகீவடூ—கூமலீ
நாவூலீகூம வூவஉபீயகீஜூபூஜூளவஜூவூடூ, நாஜூ
டூ,ஜவூரஜூகூபாவிசவஜூவீபூவ—கூரவூடூகீ,ஜூஹொநாஜூ
கூடூ—கூவிகூ—, யகிவயடூவூரகவஜூடூவூடூஎஸ்—ரீகூபாம
வகபீடூவூடூபாடூகெஹபீ—ஜூகீபீயூ—டூ—வெதிகூநாபவ
கிதாவூகாரூடூ—டூகூபொடூ? கிவஉசுவூபாடூவஜூஉவ
யூராஜூவூ—வூடூடூவூரூ—; சுவூபாகீரூவாரூடூ—டூவாடூவூபா
பபூடூகீடெஹூ—டூ—டூஜூ—டூயூபாபாவகிஉவூ—, யபிபாடூ
ஸ்சூபொடூம வகாஜூரூவூடூகூ—டூவிடூராநாவூபொ
ஜூம,வூஜூகெகெடூவூடூவூ,வூராபீடூஷாடூவூடூகூ
ஜூவிடூவூடூகூடூபாகூ—டூபூவஜூகெநவ வகபாடூ
நடூபொவகிஜூ,நவூகீயூபாநவபீடூ—டூஜூஉவூநாவூ—நாவூடூ
ஜூஜவஜூடூ—நவிஜீகூவாடூகூபாரூபீடூ—டூவூபூகூஜூ—டூ
ரசிஜூவஜூடூ—ஷாடூ,—கவீடூநாகசி—டூஸ்ரீவாடூணீஜூ—டூ,டூ—
வூகூபீ— நபஜூ—ஜூடெகபூவூபீடூராடூபூஸ்வெ—டூவூராசவ
கூ—டூவீஜூ,—கூபாவிடூஜூகொவகூடூவபூயெஜூவீவூவ
டூபீபூ—நாவெவூ—டூகீகாஜூபீடூவூடூ,நவிகீ,—கவூ—டூவீ
வூபீடூ—வெஜூரூகீஜூ,கூதுவலீவூயெ,வபாடூவிகாஜூவெ
கூபாபீடூகீ,கூவூடூ—டூஜூ,கூபாவிடூகீவிகீடூவூஜூவூடூகீ
கிஜூபாவூடூவூபாகீவ,—டூவிடூஷாடூஜூகீ,வூபூ—டூவூபா
ரிவூபூவிடூஷாடூஜூணீ—ஜவூபீடூ. வூபூ—டூகீ—ம
வூபாரீஜூ.

சூப—டூர்!!

கிஜூபாஜூடூபீவூஜூ—நாவூடூஜொவிடூஜொநாவூபி
ஜவ—டூபூஜூ—நிபூ—டூபூஜூ—டூபீ—நாவூடூகிஜூபொள
ரூவ நாவபீடூநாகிபீ வூபூபூவிடூ—கிவூகெவூவபீடூ—நா
வூடூபீ—டூவிடூஜூவூபீவிடூ. சகிஜூவூவூபீடூ—டூ
பிஜூவிடூஜூபொஜூ—நாவபீடூ—டூ,சுகூபாரூஜூபீடூ
வூபீவீடெகிவூடூபூவ—சுவூபூகூவபாஜூவொவ—வூபூ—டூ
ரவூபூ—சுவதிகாடூபெவிவிகிடூவஜூவூவவூபூரா
விஜூபீவ—டூபூவ—டூபூவ—டூபூவணபூவ—டூவஜூவூ
ரவூபூவூபீகிடூபிபூவிவூபூவெரஜூகிவூபாரூபீவிஜூ
கிவூடூபவணபூகிடெகிஜூபாரூபூபெகிவூபூ
டூ நவூபிகிடூஜூபூரூபீகி; டூகிவூடூபிஷாடூ—டூஜீவ
வூபூவூபூவிவகிபூஜூவூபீகிவூபூபீடூ—டூஜீவ—டூபூவெ
ரூபூ டூவூபூவூபூபீகெஷ—டூவூபூடூபீடூபூபூவூபூ—டூபூ

ர்தகதையை எவ்வீர்த்திஜூஸ் கண்டிக்கவேண்டியது அவசியமே
என்றே தாங்கிகமில்லை. ஆனால், மதன்னர்திஜூரேன்றும்
நியாயங்களோ நாம் எடுத்துமைப்போமாயின் இவ்விருபத்திரி
கைகளையும் படிப்பவர் தாரதம்மியமறிவர்களென்றே மேலும்,
கடுவார்த்தைகளிற் கண்டிக்கவேறுந்த காரணங்கள் மற்
அதேகமாய்ப் பெரியோர்களிடம் பன்னிப்பன்னிப்படித்த நீரு
க்கருப்களிற் காணுத அருமையானதும், உலகத்தில் தற்கால
ம் 12, 13- வருஷங்களாய் அத் அதிக்கதியை யார்யார்க்கு ஒவ்
வொரு வித்தலன்களும் லியமத்தக்கதும், பிரமதாக்கமென
வழங்குங் நேர்கத்திலுங் கேட்டறியாத வியாபித்தோஷ
முதலிய நோவுகள்கள் நிறைந்ததாய ஒர் அரிய திருக்குமில
க்ஷத்தை அதின் சுகாயத்தாலும், தமது புத்திவலிமை வெள
டும், பிறர்க்குக் கிடைக்காத காளாளராலும் உலகத்திலுள்ள
தவாத்தலெல்லாரையும் நாமே ஜெயித்த மஹிழ்ந்து ளாய
னா என்ற பரிகஸித்து வரும் வனீன தார்க்கிக கோமணியாய
வெளியில் வந்திருக்க அவருடன் யாம் எதிர்த்துப்பேசுவது
நிமன்றோம், லோகோபகாரியாய் மற்றவர் வார்த்தைகளுக்
கும் அவர் கிந்து விடைகொடுப்பாரென்றும் நம்பிய் னெக்கும்
விஷயங்களை எழுத ஆரம்பித்தோம். இவ்வுபத்திரிகாசிரி
த்திரென்பவர், அவர்வனமல்லவென்றும், எல்லிதாரும் ஆக்
திக்கொண்டு கொள்கை நாத்திகருக்குப் பொருத்தமெனவும்
ணயினோ அவர்கள் அவ்வியாபரிதோஷம் என்றுகூறும்
லக்கணக் குற்றத்தைத் தாம் வியாபரிதோஷம் என் வீச
கரிக்கின்றார். இது நிந்க சுன்டிமைக் கவனிப்போம்.

ஜபா,—நமது மன்பர் ஒரு தேசமாவது சாத்திகர் நிறைந்து
ள்ளது இல்லையென்றும் எழுதியதால் நாத்திகருக்கு வருங்கு
றையாது என்பது வினவினீர். அத்தற்கு மறமொழி. தேசங்
ள் ஷேமமடைவதும் மதங்களின் பிரயோசனத்களில் ஒன்றென்
றமம், அதனல் ஒற்றமை நித்திக்குமென்பதும் நாம் முதற்ப
த்திரிகையிற்றானே லிரித்தோம். ஆகையால், இச்சாத்திகம்
ஒருதேசம் நிறைந்தால் ஆங்கு லகை சேமமுக்குமுமெனவு
ம் கருத்தாம். காமது லிக்கேதரோ 3 வது 4 வது பத்திரிக
களில், நூனவென்பது மனத்தின் இடமெயொழிய அறிவுந்
தன்மையுள்ளதல்லவென்பது காம் எழுதியதைப் படியாதும், அ
நிர் கண்டயுந்திருக்கு கண்டனம் செய்யாதும் "நூனக்தே அ
நியுக்தன்மை யுண்டென்று பிறர் கூறியதை இர் மறுத்தாரா
ம் இவர் முறப்பு இவர்க்கே வியப்பாயிருக்கிறதுபோலும். அ
தன் வெறுப்பு மனதின் தத்துவத்தையும் லிரித்தாராம். பின்ன
ர் அதற்கு காதனமு ஜீவதுவைய தத்துவத்தை லிரக்கப்போகி
ன்னானாம். கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு காளையில் வெளிப்ப
டும்,, என்ற பரிகாசம் என்கிற கொடிய ரோவான ஆ
யுதத்தைக்கொண்டு நமது கண்பர் மம்மை ஜிக்கத்தபோல் ம
ற்றவரை ஜயிப்பாரோ ஏதோ அறியோம்! இவ்விதம் ஜயிப்பு
ம் மிகச் சுலபமே! மேலும், சாத்திகத்தைக் கண்டித்தசாஸ்
சாஸ்திரிகள் சமது நோக்தில் எற்படியு ஏது என வினவி
னீர். "கண்டனக்கூற்றமம,, என்கிற பரிவாரிகத்தி
டிதரவர்களெழுதிய நூன்மனி, "கியாயகுமாஞ்சலி,, என்
ற உதையனசாரியர்பிரிய சாஸ்திரம், "சுசாரணமாலினி
நாமனி,, கங்கேசோபாத்தியாருபிய பெருநூல், "வாசஸ்பத்
தியம்,, வாசஸ்பதிமிச்சிரரது நிருவர்க்கு, இவைகளைத் தன்கு

ஸப்ஸ்திருதபாகையிலும்; பிராமணர்களிடத்திலும் உள்ளது வேஷத்தைவிட்டுத் தெரிந்துகொள்வாரேல், ஆதிகம் சூபசனென்றம், காஸ்திகம் சீரிருத்தம்பெற்றதென்றம் சொல்லத்தனியார். மேலும், பிறந்த குழந்தைருக்கும் ஜீவனுண்டே மனம் உண்டா என்றால். இவ்விடம் மனம் இல்லையென்றும் இவர் என்னிதம் அறிந்ததோரே. மனம் என்கிற பதத்திற்குப் பொருள் ஏதகொண்டனரோ தெரியவில்லை இவ்கானா சரீரவுறப்புக்களின் வேறுறாலுல் சரீரத்தின் புறத்தே இருக்கும் என்றால். வீட்டின் வறப்புக்களிற் சேராத மனிதன் வீட்டிலிருப்பதும், அவ்வீட்டில் ஒர்பாகம் கெட்டால் அவ்வீட்டைவிட்டு மனிதன் ஓடுவதும் காரக்கண்டோமாதலால், அதைக்கொண்டே இற்ருக்குச் சமானதானம் சொல்லிக்கொள்ளுவதுடன் நூட, அவ்விதமாய விவகாரத்தைத்தற்றித்து நாம் மேலே எழுதியிருப்பதையும் ஒருவாறு கவனிப்பரென்று மதுஷ்டனரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆக்மா அறிவு என்று முடிந்த படியால் அது எவ்வளம் பொருளாரும் என்று கேட்கி, இது இவர் படித்த நருக்கம் என்பதையும் முன்பு காவளான பரிகாசாஸ்திரத்தைச் நிறிது பிரயோகித்தார். அவர் நருக்கம் ஒன்றே படித்தாரொழிய ஜீவனது சொருப்தைச் சொல்லிய நூற்களைச் நிறிதேனும் படித்திராரிபோலும். படித்திருப்பாரேல், அவர் ஜீவனது உருவமாய அறிவு பொருளென்றவல், குணமென்றவது ஒருகலை நிச்சயிப்பார். இத்தார்க்கிஷ்கா மணி காம் எழுதிய விஷயத்தில் ஆக்மாவிலிக்கவம் ஸ்ரு யி விளங்கவில்லையென்றம், இவரைப்போலெத்த நியாயசாஸ்திர பரீக்ஷர் நிறிதேனும் படித்திராரிபோலும். படித்திருப்பாரேல், அவர் ஜீவனது உருவமாய அறிவு பொருளென்றவல், குணமென்றவது ஒருகலை நிச்சயிப்பார். இத்தார்க்கிஷ்கா மணி காம் எழுதிய விஷயத்தில் ஆக்மாவிலிக்கவம் ஸ்ரு யி விளங்கவில்லையென்றம், இவரைப்போலெத்த நியாயசாஸ்திர பரீக்ஷர் நிறிதேனும் படித்திராரிபோலும். படித்திருப்பாரேல், அவர் ஜீவனது உருவமாய அறிவு பொருளென்றவல், குணமென்றவது ஒருகலை நிச்சயிப்பார். இத்தார்க்கிஷ்கா மணி காம் எழுதிய விஷயத்தில் ஆக்மாவிலிக்கவம் ஸ்ரு யி விளங்கவில்லையென்றம், இவரைப்போலெத்த நியாயசாஸ்திர பரீக்ஷர் நிறிதேனும் படித்திராரிபோலும்.

யாராதீஹாராநாயகீஜனஞ்ஞுகிகை-யூர்வுதொஷ்டாவும்
வதவஸுஷ்வர்யுவ-ஜூ வனகாதூராரக்ஷை-வதகாவேவ
ஏதாநாம-ஜொக்ஷுஷாவயுகாங்கி;வாரிஹீ. வாதுராவாஹாந
திவிதாராவஹ்-விஷ்யூர்வேதிர்காஸ்ரேகி- வவாஹ்பிதீஷ்ருதர
நாதி- வவர்யுவ-ஷ்வுர்வுதொஷ்டாதொஷ்டாகை-யூர்வுவ-வேவ-
ஏவதிமாவுஷ்ருவுர்வெரவ-கூர்வாவஸு; க்கேவ-பிதோ
தீதிவிவிகாவ்விஷ்யூர்வஸிகு(?)-ஷுவாரினோராக்கை
கூராரமஹைகஷ்-கூராதிஷ்டிஷண்டாதி- வயஸேஸி-தீஷ்கு
ஷ்டாஜாமுரு: ரொய்யாஷ்ரோவாகஷ்வுரணஜீவபொஷ்-
கூணதிதிவிஜ்ஞாவரிணஜ் (வுரணொநாரசுழிசுரஸ்ரீ
ரெவஜினை-ர்வாய-ஸாதி" வாகுவுவு-வுரணொநா
கேஷ்டிபாய-யீவஜ்ஜவுஜினை-ஸ்ருஸ்ரீரெஜ்ரீ-பொதுஷ்ரவி
ஜ்ரா-ஸ்ரீரிரெகதீவாயஷ்டிஷ்ணகயிவுகெஷ்டெஜ்ருஜ்ரு
ஷ்டிவிஷ்டிவிஷ்டிவி

ஞாயமாவதுவேறொருசாஸ்திரமுமாகாதாகையாலே
யாரு. இதுதானும் வேதவாக்கியம். ஆனபடியாலே
திருப்பீ-

திடநடவுஞ்சேதனவசியமாவதுதீவினைகளிடமாகா
வூகாகூவார்த்தையுமெங்களுக்கோயாகிறாவதாகி
தெய்வமாவதுவிஷயாந்தரமாகவேதுக்காவிஷயமாதலெ
வதெலாமுவமேயாகாக். நடிகையாகாவதுவிதிமே
லெகொவாராதவைஷ்ணதீயாசாரமுவதிகையாகவதெவிதிமெ
திதியாலுமையாலாகவே

வஸ்து

ஸ்ரீ. ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமிபாநாம
வேதாக்யஸாதனாவாராநாமைஷ்ணாதிஷ்ட
கீர்வாணிகள்ளதிதியெத்தனைவெகொலைகள்?
வவபாணவாவதிஜாலெ!

வடதாளாகூரி
மாஷாஜாரீகுலெ

கவிஞர்தாலம்

அதிதாநீவுபாமகிலுவஸாஸ்திவாவுராகாதி
வவஜிகாநிவைவஸ்ரீநீவெவணிவாபாயுவிதிவை
மாஷுவுகயாஸ்ரீசை ''ஸகாமைவதாதீபவாஸாஷ்ரெ''
தகாஸ்ரீபாரிதாநுஜீயம், தயெவஸ்ரீஷாகஷதீஜீயம
தயாவகாஷுஷைவெணவெனெதாகிவதெவெவது
வெதகிதாந்வாரிணீவெ மாஷெயெபாகைநதி.
மாஷுரீயம்யாதவீபவெது. திது நபொஸுரவெதை
காநாவாரிதாஷுஷாவாவாவுவகாரெணகநபொ
ஸ்ரீயெமாஷுரீயவபாமாஷுஷ். கிலிதுபாரகநம.
ஸ்ரீவெமாஸ்ரீராயாவெபாவதிகிவிடாரணுகெ
தெ, ''வெவெநாதாரிவயிபூநுவுபாரா'' வபஷுஸ
ஸாஷாபாரகூராதிவாரெகி. தேரவயாதுவீயவபாகை
யாவெவஸுபாதைநாதுஸுரஷுவிரவெபொகிதம. வாரி
வுகிநெஷுவாரெவுஷுபாதெதொஸுதவதாநிஜா
தவபாரதொவபயாவிவாவுதெ. வெபாயாபாவு
திஜ்''ஜகிகாரதிவாரிசுவுதிரவிபுவஸாஸ்ரீநாரா
வெபாயாபாவுணிதெதி. மாவெஜ நீவிரவதவா
ராதவஸ்ரீநாவொவஜ்ஜுவெதவதாஜாகிகதிவய
வாவதிரெவுபவஸ்ரீபவாஜுரிவதொரெவகுணதுகா
வதாரிணஸ்ரீதாகவொதாபாயாராயெபு வீரவிதிவ
வீரவெவதிதாநதவாரிபவாஷும் ஜுவிதிதியெஷுவ
வதாதி பெபாகிவெதெஷாவெளாவாபுதிபுபதி

யாக்கியானங்கள் (டு. அவை, ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசார்யதவா
மிகாதபாஷ்யம், ஸ்ரீமத்சங்கரபகவத்பாதாசார்யதவமதி
ளது பாஷ்யம், ஸ்ரீமத் ராமாநுஜாசார்யரது பாஷ்யம்,
ஸ்ரீமத் ஆனந்தீர்த்தரென வழங்கும் மத்துவாசார்யரது பா
ஷ்யம், அவ்விதமல்லபாசார்ய, ரதுபாஷ்யம் என்பன. இவ
ற்றைத் தவிர்த்து அத்தவிதமதத்தைச் சார்ந்த வேறு உப
நிஷதங்கள் உண்டு. அவை, பால்கீர்யம் எனவும், யாதவீயம்
எனவும், வழங்கப்படுவது. இவ்விரண்டு பாஷியங்களும் அதி
தலிதமதத்தின்வழி யுள்ளது என்று பெரியோர் வழங்குகது.
இவ்விரண்டிலுட் பால்கீர்யமென்பது மாத்திரம் ஒரு பழன்
கோசம், மாயூரக்தாலுக்கா திருவாலங்காட்டில் ஸ்தாபிக்கப்
பட்டிருக்கும் வேதவேதாந்தாதிவர்த்தனி என்கிற ஸம்ஸ்கிரு
த பள்ளிகூடத்திலிருக்கும் ஒரு புஸ்தகசாலையிற்மாத்திரம்
காணப்படுகின்றது. மற்ற யாதவீயம் என்பதோ
தைகளிற் கேட்டோமாத்திரமே யிருக்கின்றது. முற்காலத்தில் பா
ஷியகாரருட் சிலர் எடுத்துமுதவதைக்கண்டு காம் அறிந்தமட்
டில் போதாயனவிருத்தி என்ற போதாயனமுனிவரியற்றிய
ஒரு விருத்தியுரையும் இருக்கிறது. அது இப்பொழுது முழுவ
தும் கிடைப்பதரிது. இதற்கு தற்காலம் சில வருஷங்களு
க்குமுன் பல்லாரிஜில்லாவிற் பிறந்த வீரசைவர்களிலொருவர்
ஸோமநாதாராத்யர் எனப் பெயர்கொண்டு, ஸோமநாதிய
ம் என்ற ஒருபாஷியம் செய்திருப்பதாய்த் தெரிவருகிறது
இலைகளுள், இதுமுன், இதுபின் என்ற நிச்சயிப்பது இரு
வகை. அதாவது அத்தர்ப்பாஷியகாரர் சரித்திரக்களாதும்,
அவரெழுதிய மற்றகளாலுமே. ஆகலால், காம் ஆராயுங்கழி
ஸ்ரீமத் நீலகண்டசிவாசார்யர்பாஷ்யம் முதலாபிருப்பதாய்த்
தெரிவருகிறது. ஏனனில், இம்மகானுடைய சித்தாந்தம் வி
சிஷ்டாத்வைதம்- அவைதக்கண்டிக்க அதாவது ஜீவனுக்கும்,
பிரமத்துக்கும் பேதமில்லையெனத் தாபிக்கவேண்டி, அவரது
வார்த்தைகளோய ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியகளாகிகள் எடுத்துரை
ப்பதாலும், அவர் சாரித்திரங்களிலும் முன்னமே ஸைவபாஷிய
ஞ்செய்த ஸ்ரீநீலகண்டமுனிவரைக் கோகருணத்தித் சரித்திந்த
நாகவிருப்பதாலும், ஸ்ரீமத் அப்பயக்ஷிததவமகிளருளிய சி
வாத்வாதிநிர்ணயம் என்கிற க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீநீலகண்டசிவா
சாரியர் பாஷியம் முன்னென்றும், பிந்தியது ஸ்ரீமத் அஷர
யவகாகிளது பாஷியம் என்றும் எழுதியிருப்பதாலும் அறிவி
றோம். இவ்விருபாஷியங்களுக்கும் பின் யாதவியம் என்கி
பாஷியம் என்பது, ஸ்ரீமத் ராமாநுஜாசார்யர் அத்த யாச
வைபிரசாசாரிடத்திற் படித்ததாகவும், பிறகு அவர் ஒருநினம்
ஸ்ரீமத் சங்கராசார்யவகாளிகள் பாஷியத்தில் உள்ள அர்த்த
ங்களைச் சொல்லக்கேட்டு, அவ்விதம் எழுதுவது உசிதமன்றென
ன்று எண்ணிக்கொண்டு பாஷியம் வேறு செய்து, அப்பாஷிய
த்தில் ஆசார்யகளாகிள் பாஷியத்தையும், யாதவியம் என்கி
ற பாஷியத்தையும் கண்டித்தபிறகு யெழுதியிருப்பதன் தவிர,
வேதாந்தாசார்யர் செய்த யதிராஜவிம்சத்தி என்கிற ஒருஸ்
தோத்திரத்தில்தொடங்கும்பொழுதேஸ்ரீமதிகோடியபரமஹார
திவரதீவவாதாஸ்யுதயாவதவத்வகாரஸ்ரீ'' என்ற சுலோகமத
த்தையும், யாதவமதத்தையும் கண்டித்தவரென்ற எழுதியிரு
ப்பதாலும் அவ்விதமே சொல்லவேண்டியது. பலவிடத்திலும்
ஞாமாநுஜபாஷியத்தில் சுலோகபாஷியங்கள் உண்டு.
அதன்பின்பு ஸ்ரீமதானந்தர்த்தாசார்யர்பாஷியம். பிறகு

கதிதாவ்ருகாரயுரிலெவெஷ்ராவஹாகெஷ்ரீ. கத
ஸ்ரீவ்ரஹ்மவித்யு கெவிஜெரெடுபாவிகுஸ்ரீடீட்டுகிணஸி
வாசார்ய-விரசி தமாஷ்யுதி ச்டிரெதி. டீத வெறகீ-
கவ்யுஷ்ணகவ்ஸிலிஷாஜீ. விரிஷ்டாதெவிரா-ஷவிடீ-கீச்
வண்டாய.ஜீவஷ்யுஷ்வரவெஷ்ணவதாயகயாஸ்ரமாரய
வந்தாரவீவாஸ்ரமி, ஸ்ரீமிலாஸாரமவ்யுதீயெ. மாவ
ஷெஷ்யு-கலா. வ-ராஸ்ரஷெவிரிஷ்டாதெஜெவமாஷ்யு
ஸ்ரீ ஜீ-ஜ்நீஜகணாரிவாசார்ய-ஸ்ருகார்யவீஷ்டீரதாக்ஷ-ர
ரொகணெ-டீகி.கதஜராவஷ-ஷ்டீ.நெ.ந. கயாஸ்ரீ
ஜேவ்ருபாயுரீஜுவீராவிதெ ச்ரிவாரெடெ.நிணடீயெ
கதெவெவ்ருகீவாடீநாச. வ்ராஷ்டிகுஸ்ரீமிஜகுஸ்ரா
யாய-விரவிதெ. மாவ்யுஸ்ரீ ஜீரஸ்ரீ ஜீராலஸ்ராமவ
வதீரதாயாய-காணாரிதீயுஜ்ராயதெ. ஜ்கநெயஜ்ராய
ஷ்ராசுபாடீவ்ய. டீதெ-ச-ஸ்ரீஸ்ரீராவ்டீ-ஸ்ரீயாய-ஸ்ரீப்ரா
ஜவ்ருகாரயாய-வ்யுதிகெவிஜ்ரீவ்ருஸ்ரீ-ஜ்ரா-ஜாவி
ஜீதவிவாரிவ்ராயவண-ப்ரதிய்வ்ருகாரவெ-ச்ரவ்ரா
வதீரயாஷ்யு. கீதராக-ஸ்ரீ-வலவ-ஜ்ரீ-கீச் வண
கா ஸ்ரீராதிரீ-டீதெ. ராரா-ந-ஜாரயாய-ஸ். கிவிஜ்ரவ்ரி
திகீ.கதஜராயாரஸ்ரவணெகஸ்ரீ-விவ்ரஜ்ரவ்ருகாயா
யாஸ்ரஸ்ரீ.கிவெஜாகாரவிரவிதெயகீராஜவ்ருவீ-கீரவ
ஜெவ்ருவெவ ''ஸ்ரீடீதெரடீயஸ்ரராதிவம ஸ்ரவ்ரா-ஜ
ஸ்ரீ-கயகரவ்ருவகாரஸ்ரீ'' ஏ-கிவெவ்ரா ஜதஸ்ரீவிஷ்டவ்ரா
ஸ்ரீஷ்ரஸ்ரீ.ஸ்ரீஷ்ரஜ்ரகீராஜவாரூணாரவொஜவ்ரா
ஸ்ரவ்ரா-ந-ரா., கயாஸ்ரிஸ்ரீபீதெ. கதஸ்ரஜெராவிகாரவெந
ஸ்ரீ.ஜ்ரா-ந-ஜ.கீ.தீ-ஜ்யாகாவ்ருவஸ்ரீஜ்ரிகதஜ்ரிதெய, வாக
விஸ்ரதிகாரவெ-கெ.டீ.கிஜவ.கதிஜ்ரீ.கீகிரிகாரணவ்ருராயாரீ
ஜ்ரெஷ்ணா. ஸ்ரீராதிரா-ஜீயஸாவ்ருவ்ராவிதிராகவ
ஸ்ரொதிகயா; கயாகதீயவஸாவ்ரு-வ்ரீராணா.வாஜ்ஜவா
ஸாவ்ருவஸ்ரீவஸாகாவெந-தவிரா.கிதிதிகிவஸவ-க்ஜீ
ந-ய.கதிஸ்ரீவ்ருவஸாயாரா.வெவாவிஷ-கவ்ருவிஸ்ரவா
வஸாகிரிதாந-ஜீவிஷ்ரஜ்ரீவிஜீ. கயாவி.வகெவ
கவ்ரவஸாவ்ருரீயவ்ருகாரொஜ-ஸ்ரீஜ்ரெவொவ்ரு-ஜீஷ்ருகெ
கீவ்ரவ்ரிகெ.ரா-ந-வஸாரிகீயா.வாரஜ்ராயணவாவ்ருரா-ரா
ரீ-வகிஷ்டீஜ்ரு ரெவவிஷ்டவிஜெவ்ராவ்ரா-ரா.ஸ்ரகெஸ்ருஷ்ரா
யஸாஷ்யுவஸாந-ரா-.கவ்ரீஷ்டீதுஷ்டயுக்ரா ஜ்ரா-ஜ்ரெஷ்ரு. வ-ரு
வெ-டீஜ்ரு-ரீ.கீஜ்ரா-ஜ்ரயஸ்ரிவ்ரவிகீ.தீயஸாஜ்ரவ்ரா-ரா
''வ.ரஸ-வ-தீஜ்ரயிஷ்ரவாகீஷ்டி-ஸ்ரா'' ஏ.கிவ்ராவிரா-ரா
ஸ்ரணாரவ்ருரவெ.டீஜ்ரு-ரீ.கீரா-ரீரு.நா-ரா, கயாவாரஸ்ரவெஷ
கவ்ருஸாஷ்யுவ்ரு, ''வ்ராவஸாடீதஜ்ரிஜ்ரெ.தீரு-ரா வாஸ்ரா
ஜ்ரொஜ்ரவ்ரடீரு.ரவிரா-ரவ-ர்ரயாரிஜ்ரெஜ்ரவ-ஷ்ரிகவ்ரிரு

ந- அவர் சரித்திரத்திலும் உக. பாவியங்களிலும் கண்டித்தாக எழுதியிருப்பினும், முக்கியமாய்ச் சங்கரமதத்தை மூர்த்திலும் கண்டித்திருக்கவும், ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியர் மதத்தை மேலிடம் மதித்தாகவும் எழுதியிருப்பதும், அவர் பாவியமுமே பிரமாணமாகும், வல்லபாசார்ய பாவுலியமோ சரியகாலத்தில் பிறந்ததினாலும் மிக ஈனமாய் எல்லோருமறியக்கூடும் அவருடைய மணக்காரய பாலகவாபிகளென்பவர் தென்திசையில் வந்தவராதலாலும், ஸ்ரீமிலாசாரியர் வசனங்களையெடுத்து அங்கு ஸ்ரீ டாகதிலும், சாமவல்டைமெழுகயட்டி மூன்பாவிய மான ஸ்ரீநீலண்டபாவிய்த்தில் இவர் எனஸ்டனென்பதையிரயிகத்தக்க லெவனங்கள் ''பாசபத்தியாதிசயனம், முக்லியஸ்தப் பூர்வசாரியர்க ளிக்கனம் பியாங்கியாளெஞ்செயதார்களென்ன்மையிய, அத்தபாவியத்தொடக்கத்தில் ''ரோ ஸ்ந்தரக்காட்டிவழி நின்ற இந்த வியாசருத்திரம் பூர்வசாரியர்கள்செய்த உரைகளாற் கலக்கியபடியி ஸ்ரீலஸண்டர் அக்லக்கத்தை லிலக்குகிறர்,, என்றிரு ப்பதாலும், இந்திலண்டபாவிய்த்திற்கு முன்னுள்ளது இதுவேயென்ற தீர்மானல் ஒ ஏ.வ்.ம். அதனொண்டே ''லிக்கியாசனியகவாமிகள்,, வேதபாவிய்த்தலும்முக்கியது பாஸ்கியம் எனவழங்குவதும் கான்க இப்பஸ்காசாசரியர் லைஷ்ணவர்த்துலிதியாதலால். அவர் சொன்ன நிலபாகம் ஸ்ரீ இராமானுஜசாரியர் எதிதத்துக்கொண்டதாய்த் தெரியவருகிறது. ஸ்ரீமத் போதாயனமூனிவர் விருத்தி எல்லாவற்றிற்கும் மூன்னுள்ளதே. இது முன் பாவிய்களெல்லாவற்றிலும் ஆக்காலத்து லிக்கப்பட்டதா லென்ற நிக. அதனாலன்றி காம் அறிந்த பட்டில் ஸ்ரீபோதாயனலிருத்தி முதல். இரண்டாவது பாஸ்கியம். மூன்றாவது ஸ்ரீலிலண்டபாவியம். கான்காவது ஸ்ரீமத் சங்கரபலவ்கபாவியம். ஐந்தாவது யாதவியம். ஆறாவது ஸ்ரீமத் இராமானுஜீயம். ஏழாவது ஆனந்தகிரிக்றியம். எட்டாவதுவல்லபீயம். ஒன்பதாவது சைவமதாதியம் என்பது.

கடிதங்கள்.

கடிதக்காரர் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

குறிப்பு

இந்து- கீர் எழுதிய உலகம் நுகந்தா? சத்தா? என்றெவி கயகதிற்குச் சமாதானம் வருமுறை பிரசுரிக்கப்படும்.

வடமொழிவிருத்திவிரும்புவோர்- கீர் எழுதியது அகெலிரிவும், இல அனைஇகமான வார்த்தைகளும் உள்ளனவாதலால், பொடப்படமாட்டாது-

ஒ வைணவாத்தவிதி கீர் மேது பேர் உள்ள அத்தங்க கடிதம் எழுதாதெழுத்திர்- ஆதலால் உடது கடிதம் இம் முறை பிரசுரிக்கப்படவில்லை-

ணைநவுவாஷுடை” ஔவுஷவுஷ-ரஷாயஷ-வுஷவுஷ வஷஷவுஷ்ஷுஷ்ரஷ்ஷைநஷதஷொஷவி ஷுஷ்ஷஷஷுஷ்கிஷ்வ ஷுஷ்ஷாய-ஷுஷ்கிஷ்.ஷ கிஷவஷவிஷுஷ்ஷணஷுஷ்கிஷ்வி ஷவஷ்ஷஷுஷ்ரஷ்ஷ நஷவாஷுஷ்ஷரீயஷ வெஷவஷ்ஷஷுஷ் ஷவஷ்ஷ கெஷ்கயஷவாஷுஷ்ஷரஷாயஷ-ஷுஷ்கிஷவெஷ்வெஷ்ஷைஷ்ஷெஷ்ஷ ஷவஷ்ஷுஷ்கிஷ்ஷ ஷுஷ்ஷுஷ்ஷுஷ்ஷஷ-ஷ ஷெஷிஷுஷ்ஷரஷ்ஷ-ஷ-ஷஷ்ஷுஷ்ஷரஷாயஷ-ஷாஷணஷ் ஷ்கிஷ்ஷ்கிஷ்ஷ்கிஷ்.ஷ்கிஷ்ஷ்கிஷ்ஷ்கிஷ்

ஸ்ரீ ஈவுஞ்ஞ ப்ரார்ஜ்யா-ஈஷ்ஜோவாலெ. ப்ரீமிஷ்ஷ ராஷ்வினோர்லவா-ஜுஜ்ஜிஷையாஷ்மொஷ்நவ்லில் ஸ்ரீயிம்மஷ்ஸ்ரமீயஜ்ஜு கொர்ஷெவ்ஷ-ஷ்கிவெஷாவோ மாவ்ஷவெர்வஷ ஷிஷ்ஷ்டீவெஷ்கிஹாவாஷ்ஷ்தோர்நஜுஷ்ட-ஈ ஷ்ரவெவ்ஷஜ்ஜ்மிவஷ-ஸ்வஜ்ஜ்கிஷிஷ்ட-ஷ்கீஜ்ஸோர்ஜ்ஜ்ரய ஷ்தெர்ஷவ்ஷவ-ஷ்ஜ்ஜீ. ஷ்கீஜ்ஜ்ஷணா ஸ்ரெஷ்ரார்நா ஈர. ஷ்ரஷ்ரர்நவா-ஈர்ஷவ்ஸ்ஜ்ப்ரார்ஸ்மெர்ஷ்ரஷ்ரஷ்ஸ்ஷ்ரஷ்ஸ்ஷ்ரஷ்ஷ்ஷ ஷவ்ஜ்ஜ்ரஷ்ரஷ்ரஜ்ஜிஷ்கிர்ஷவ்ஷவெஷ்ஷ்ஷ்ஸ்ஷ்ஜ்ஜ்ஷ்ஸ்ரமாஷ்ரஷ்ர ஷ்ரஷ்ரஷ்ர

பொற்கொடிகள்போன்ற சடைகளேப்பூண்டு திருநீறணிந்த திருவாலது திருக்கோலத்தை ஸ்ரீபரஞ்சோதிமாமுனிவர் கூறியபடி ''ஸ்வஸ்வரூபாநுரூபாம்'' என்ற ப்ரகாரசரிதம் முதலிய காவியங்களில் பலபுத்திரமுதலிய கவிகள் வர்ணிப்பது போலவே பெற்றதாய் பாபரசரத்திலுள்ளதும் இவர் படித்த்ரிபார்போலும். அரே! அரே!! கைவல்யம், ஏரம்பர், காலாக்நிருத்ரர், முதலிய வேதோபநிஷத்துகளாலும், எல்லா இதிகாச புராண சாஸ்த்ரங்களாலும், எல்லாத் தேவரிஷிகணங்களுக்கும் வித்ருதிர்நாசந்தரானமே விதிக்க ப்படுகிற ஆண்மை நேராதோ, இப்போது ஆம் சுகுங்கு காட்டிய வேதோபப்ரமாணங்களால், சாஸ்வாத்வித்துவுக்கும் இராவிருஷ்ணரே யவதாரிஷ்ணுக்களுக்கும் பலமுறத்தி ராக்ஷ்மி தாரணப்பொருளாதை அறியாமலும், நமக்குகடவாயே கற்பனேமொழிகளைக்பிடித்து பல்நாரணத்தைக் கத்திக்கறந்த ஸமிர், அவைகள் வியக்தமாக வைதிக்கெதிர்க்கு டாவெனவும், ப்ரம்மவியாஸர்களுக்கும்தெனவும், பதிதருஷ் ரிர்களுக்குற்றதெனவும், என்ன சலலாலல்லவாயே கள் லைரிருப்பி கைகூசாது வரைத்துவிட்டான்றே- அரிஹரி! விஷ்ணுவாதி சகல தேவரிஷிகணங்களும், இப்போது உலகில் விளங்கும் எல்லாவித வைதிக்சீலர்களேயும் அஞ்ஞானிகளாக வும், பதிதருக்கிரர்களென்றுசொல்லுவதும் ஆக்கிவிடுதற்குத்தூ ண்டிக்கொண்டிருக்கும் பெருங்கர் கர்வமான தேதவோ அதை அலக்ஷ் யம்செய்யவேண்டியதே. பூர்வம் ஸ்ரீவியாஸராசர்யஸ்வாமிகள் முதலான மகரிஷிகளால் கண்டு வெளிவிட்ட வேதாக்களில் ப்ரபஞ்சசித்திற்கு ஆதாரமாயிய பரிய பொருளுக்கு பரப்பிரம்மம் என்றமைத்துக்கப்பட்ட சொல்லில்லாமலில் லை- மேலும் மஹரிஷிகளின் ப்ரபஞ்சத்தில் காரணகார்யங்களேயு ர்ரிந்து, சகாப்ரம்மாகத்த நிஷ்டானாகவே யிருந்து வைத்த தெரிஞ்சுகள். இஷ்டதொனறே சதுர்யமான மார்க்கமென்று ஸ்ரீ மத் சங்கராசார்யஸ்வாமிகள் முதலான மகான்கள் தாங்கள் வெளியிட்ட தூல்களின் வாயிலாய் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்லோகாக்ர சைலம் வைஷ்ணம் முதலியவும், கேரம்பபுராண ட்ட நிர்ணயமுகமும், முதலியவும் இவைம போதாமல் ப லபுஸ்தகங்களில் ஒன்றினின் ஒன்றுக்தோன்றி என் ம தும் பெரியது, என்றமிரு நிறையது, உன்தேலைக்குக் கண்ணி லிலே என்றெய்வத்துக்கு ஏழுமிஞ்சுபிரல் கண்ணென்ற அறிவி னமைமேலிட மதிப்பிடுதின்னாலி அதனுல் பேதாபேதக்கண் டலில்து ஸ்லோகத்தைத் பறற்று வேலைம் அகதிகாரிகளான பி ரார்த்தனாயி எரிவரிப் சிரபத்துக் கினாயரி வருகிறார்கள். அ ர்தோ பரிதாபம். ஆனல் ஸ்ரீவில்லிபாசாரியார், ஸ்ரீரங்கராசரி

வாவர்மோசாரெ ''...த்துஜூபீரராதாநாய'' பிதாயாலவு வரூரு ஜுபாஸாரவர்வுரு ஏ...ஏவாவரா வர்வொ ஜுஞ்சிவாவுவர்மாஜுபீராகாவோமாதர. ஜுவீவுஷ்டிரா கோவஜுவிம் ''ஜுவிவுஷ்டிரஜுவிஜு'' ஜுதாரு ஜீவாவிரு ஜாரிகாரிஷ்டி ''ஜுவிஜு ஜீராரிஜுவிவுவர்டிரா யவிஜுஜீரா ராவிண...ந்ர்'' ஜுபாரிஜுவாவ...ஜெவவர்டிரவர்கா ஏரிஜு ஏ...வஜீரு...நாவிராவி.தாவாரவிஜீவீஜீ...ரா...ரிவ ஜிஜுவாரஜுவாவ்வு. நவாஜுவாஜுவு...ஜெவவர்டிவாஜுவர்ஜு. ஜெவவர்டிஜாவாரு, காரஜிரஜு ஜு...ஜு-வாவர்டிவஜிவ ஜீவவெ...ஜ்ஜெ...திவாவாவ...ரா...ரிவஜ...வர்டிரெரு ரிவரிஜீ ஜுவர்டி ஜுரஜுவர்டிரா...ரிவாரிவர்டிரா...ரிவர்டிரா ஜுவர்டிரா...ரிவர்டிரா...ரிவர்டிரா...

ஜாநவிவலிதம கூசஸுஜாகேதிகேகு டிவலிகேஸே: சுவி
ஜ்ரகலிலைாகெலைம கலதாலிவிஜ்ரு சூலுவாலிவலகெலைவ
ஜ்ரகிலை காநலிகாரிணஜ்நிரயமாகே. ஹஷே!! ஹமவாஸு
வாடிரியாணஜ்.ஸ்ரீ3ஜ்ஹமவசுவாதாரஜ்:ஜ்டெலுகெ வு
ரலயாஜுபதுவிபாகாநலிகாரிஸுவு வாயகுகாநாத்தி வ
ஜுவிபராஜ்ரு வைஹம-டையாவிஸவெ-வ்ஷாஸுஜுயம
தமகிசாஸுவாலுவலை-யொவாலுவு ஐ3மெலுகெ
டெகி. உசுதுதகுவாகுவு ஹஷாகி. கதிலுலிகிரா
ஜ்ரணி-கலுவுகிகெஜ்ரசு ஹொவாலுவுகெஜ்ரகுநர
யஜுஷுஜ்ரகுகுஷவுலுவெகிஜ்ரதிகலுவிஸவுவுகிஜ்ரு
ஷுஷவுலுவுகாரிஜ்ரு ஶாரகிவிஷ்ரஜ்ரகிவலை-யாவாரிவுஜ்ரு
தெ. கதவாலாவிகிலுமவகொலுவிகிவலுகாவலுகிய
வீலுலகிஜ்ரகுகுஷ்ராஜ3ஜெவலு-லோாகவிகுல! ஸ
கதி கதுவிர்மிலுவெஷவி சிரு ஜ்ரோஜுவுலுவுஜ்ரவுவிகிரு
நொர்கிஷ்ரு-சிரு-நீவெஜ்ரு-வுஜ்ரு-கிரெஜ்ரெலிகிரு
நெஜ்ரதுவுலாவுலுகிலுஜ்ரு3மவுஜ்ரு-கிநுவு-ஜுலெகி. கி
லுஜ்ரவுஷுவுகிலுஜ்ரு-தி ஸ்ரீ உவுலாரவுவுஜ்ரகிவுலுகி
நாரிகியா கயவுலாரகொகுஜ்ரு-தஜ்ரகிவாஜ்ரு2ுகிகி
கிகலாரவிலிஜ்ரு-வுஜ்ரெலெ. உவுதாரவியாயாகதுஜ்ராா
ஜாவாஜ்ரவுஜ்ரு வாகாரு-ஜாவுகி: கிவுஜ்ரலிஷயவுவுவு
யுகுரிஸிலுயி.காரிஜ்ரு. ஸ்ரீ3ராஜாராஜாராஜ்ரொவாநராயஜ்ரு
யாகெஜ்ரெஜ்ராபவாவாஜுகிஸ்ரீ3ராஜ்ரு3ெலுவ யஜ்ரவுவு
நஜுஜுஜ்ரயிஜுஜ்ரவுவாஜவிஸவுலுவுவாலுஜ்ரு: வ
ஜுஜெஜ்ரெகதுகதுவாகாரயகி.தவுஜ்ரதுவிர்ஸ்ரமு
ஜாகிகாரவிபொஜ்ரு3ாஜிகாரி. கசுஸ்ரவலுஜ்ரூபவுவுஜ்ரு
வாஜ்ரவாஜ்ரஜுவிதிவலிஜ்ரவுலிஜு வாவாஜ்ரவுஜ்ரூபவு
ஜ்ரவாஜ்ரவலிவிஜ்ரவுலிஜ்ரு வாவாஜ்ரவுஜ்ரூபவு
ஜ்ரவாஜ்ரவலிவிஜ்ரவுலிஜ்ரு-கிநுவுதிவுலுவுவுஜ்ர

ஹிந்துசபை.

மற்ற எதுவிதமான ஆசார பிந்தாத்த விரோதத்களிருந்தாலும் அடியிற்கண்ட ஒழுக்கலக்ஷணங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒரு நீத பரிசோதனையும், விசுவாசங்களும் செய்திருப்பவர்களோமாத்திரம் ஹிந்துக்களாகவும், அப்படிப்பட்ட ஹிந்துக்கள் எல்லோ எக்தவியமாய்ச் சேர்ந்தாலும் அவர்களே அத்தந்த ஹிந்துசபையாகவும், எல்லா ஹிந்துசபைகளிலும் பிரதானியின் சேர்க்கால் ஹிந்துசபைப் பொதுக்கமிட்டியாகவும் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தந்தச் சபைகளுடைய பெயர் விவரங்களோடு தெரியப்படுத்தினால், பொதுக் கமிட்டியார் சேரவேண்டிய காலம் இடம் நிச்சயித்தறிவிக்க சக்தேகமாயிருக்கும். முதலில் கமிட்டியார் அடுத்த டிசம்பர்மீ 11-ட வுக்கிற்றுக்கிழமை ஸோட்டில் சேரக் கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்

அ. சங்கரய்யர்,

ஹிந்துபாலந்தாபகர்.

வசனம்.

க- ப்ரம்ம சூத்திர வசியை குந்திதே இக்ஷன்கு ருணங்களும், பூமி, அந்தரிட்சம், சுவர்க்கம் இம்மூன்று லோகங்களும், ப்ரம்மசரியம், கார்கஸ்தியம், வானப்ரஸ்தம், சந்நியாசம் இக்ஷன்கு ஆசரிமங்களும், இறக்கி நிகன் வரும் இம்மூன்று அகாலங்களும் எல்லாம் வேதத்தால் நிர்த்திக்கப்பட்டதுபன்.

உ- எல்லோருடையவும் வீரத்தி யோவங்களை நிரமம்போல் அந்தணர் நெரிக்துகொண்டு, அன்னியர்களுக்கு உபதேசித்து தாமும் அப்படியே கடக்கக்கடவர்.

ங- தான்கன் இன்ன சாதிக்காரரென்றுள்ள பெயரைமாத்திரம்கொண்டு வீரதம், மரிதரம், ஆசரிண இல்லாத அதிகர்களை சேர்ந்தாலும் அவர்களால் அதிகாரமுள்ள ஓர் சபை ஆகமாட்டாது.

ச- ஆசாரியர்களால் சம்மதிக்கப்பட்ட புத்திபுள்ள பெரியோர்களைக் கேட்காமல் வாதகாலவியத்தால் ஒ காக்தமுள்ளவராகாரனே! என்கேக்குறித்து என்னசொல்லி நினைகிறாய்? இதனுல், பெரியோர்கள் வார்யத்தால் தர்மத்தை நிர்ணயம் செயவேண்டும் என்பது தணியப்பட்டது.

ஞ- ஒவராரி [சந்தங்களுடைய திர்மானது வெகு கஷ்டம். எளிதுபிமாடியாது. எல்லாப் பூர்க்களுடைய இருதயத்திலும் மிராதின்ற ஆத்மாவே சுயாசயத்தை அறிவர். இதனுல், எப்பொழுதும் ஆத்திகம் வேண்டுமென்பதை வெளிப்படை.

ட- ஜலருப்மான வெல்லாம் நிர்த்திரங்களும், மண் கல் முதிலான சூபமுடையன வெல்லாம் தேவர்களும் அல்லவ. கிடைத்தாலத்தால் அவர்கள் பரிசத்தப்பண்ணுவர்களானலும் சாதுக்களோ கண்டமாத்திரத்தில் பரிசுத்தப்படுத்துவார்கள். இதனுல் அவர்களை எடுக்க

எ- தனது சரீரத்தில் ஒளிவாடும், எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாயும் இருப்பதே தன்மயத்தைப் பரமாத்மாவென்றும் மோக்ஷதேதுவென்றும் மற்றவர்களில் காணமாட்டோர்கள். அதுகொண்டு அவனித்த வழுபடுக.

வசனம்

[அ] யாகசுவர்ணஞ்சு குயொவொகாரீவகாராபூராரு ரிஷ்யுபசுசாமஞ்சு காலவுபவலிஷ்ஞுஞ்; வவஃஒஹொ அவ்யுவிலு

[உ] வுவெ ஷ்ஷாஃ ராஜனொரிதுவுஞ்சுவாயாஞ்சுவு ஷாலியிபுவுவுயாரிஃதரியுஷ்ஞுவயாவெகயா வவெஷ்.

[ங] கவுஞாகரீஃஞ்குராணாம ரோகிரதெராவுலீவிகரா விவாவவுராவுவிகீகாகாவரிஷவஞ்சுவு॥

[ச] கவுஞ்சுரவுஷ்ஹிவவடிபாஞ்சுவுகிராகாயாவுவஃதாஞ்சு லொகீவுராகாயாவுவுராஃகீராகாவஞ்சுஷிஹாஷ-ஃவி (*) வாகிவ-ரிஃய-ஃபவஷவுஷ்ஹுராவுவு॥

[ஞ] வுஷிகுஃவோஞ்சுஷிஜ்ஹிவிலு-ரிஃபிஃவுவுமஃ॥ ஹுரிவிவுவுவு-ஃலஞ்சுரஃராரிஃகாவெஞ்சிரு-ஹாரு-ஷஃ (*)வீஷவ-ஃபுயெபஃ॥

[ட] நவஷுவாகிஃவு-ரிகிரவொவீஞ்சுஞிவாஃ॥ கெவ-ஃநஞ்சு-ஷ-காவெஞ்சுஷ-ரிஃரவீஷவாயவீ॥ (*)வ-ஷவுவாவவுஃ॥

[எ] வுவாரீஸொஃபஃவொகியாஷ்ஞுவாவவ-ஃவாகிஞ்ஞா॥ கீஞ்ஞொஷ்ஞுவாவுஷ்ஞிதெகிரெயாயாவுஷ்ஞு॥ சுகவுஷ்ஞுவாவுஷ்ஞு॥

க்குப் பூர்வபக்ஷ நூல்களென்பதும், பிராமணர்முதலிய ஆ
லிஜர்கள் முறையும் வேதாக்முதலிய ஆரியநூல்களோற்றையு
ம் ஒதுதற்குரியமுடைமையின் அகர் பேரதிகாரிகளென்றம்
எனபதும், அவருளளும் அந்தணர் மற்றை அரசர் வணிகர்க்
கும் காலாம் வருணத்நாரியே வேளாளருக்கும் வினக் குலம
க்களுட்பக்குவர்க்கும் குரவரும் தகுவகியான முபதேசிக்கு
மூரிமையுடைமையின் சர்வாதிகாரிகளாவரென்பதும், காலாம
வருணத்நாரிய வேளாளரும் ஏனைக்குலக்களுட்பக்குவரும்
தேசமொழித்த ஆரியநூல்களுள் தத்தகுந்த ஈரிய நூல்எ
ளாற்நிரையில் வரிமையுடைமையின் அவரெல்லாம் நிற்றநிகா
ரிகளாவரென்பதும், இத்தக் கருமகாண்ட வருணாசிரமவரப்பு
ஞானசாதனமாயிருத்தல் யுக்தி அனுபவல்லுக்கு முழுதும்
ஒத்திருத்தலின் ஆரியராகிய காங்கள் அத்த வருணாசிரமவரம்
பை உலலங்கணம்பண்ண எண்ணுதல் லிவேகமாகாதென்பதும்,
ஆரியர்களாகிய நம்மவர்கள் ஆதிகாலம் தொடங்கித் தமக்
கும் தந்தேசத்திற்கும் மகத்துவத்நை அளித்தருளாநிற்கும்
ஆரியபாஷாப்பியாசத்தினேயும், ஆரியசாஸ்நிராநுஷ்டானத
னையும் சிரத்தைபோடு உயிர்போல் பேரித்துக் கொண்டா
டுதல்வேண்டுமென்பதும், நிரான்டபாஷை சிவபிரான் ஒரு
டட்டி ஆரம்பத்தில் அம்பிகைப்பிராட்டியாருக்கு ஆரியத்தோடு
அருளிச்செய்யப்பட்டதொரு தேவமொழியென்ற திருமூலரா
னுஸ் நிருமல்நிரத்தில் அருளிச்செய்தபடியும், சிவபிரான
துபதேசிக்கப்பட்ட அஸ்திரபிமுலினுர் நிருவாக்நாற் பிறக்க
ரப்படையை விரித்த இலக்கணச் நெப்படையாதலாலும்,
முச்சங்கத் தெய்வப்புலவர்களும், சைவசமயகுரவர் முதலிய
சிவஞானிகளும் மற்றைப்பெரியோர்களும் போற்றிப்புகழ்ந்து
பயின்று ஆளப்பட்டதொன்நுதலாலும், தென்னாட்டவாரிய
நமக்கு மாதிருபாஷையாட் பேசுவிப்பதொன்முதலாலும், நிரா
லிடர்களாகிய பிராமணர்முதலிய காண்டு வருணத்தாரும், மற்
றை உயர்ஒநத்தார்களும் கற்றற்குரிய நிவ்வியபாஷை என்ப
தும், இஃதிராபாது லெ பிராமணர்கள் நிராலிடபாஷை பிரா
மணர் கற்றற்குரிய நீவ்வியபாஷையாகதென்று மணம்போன
வாறு பிதற்றுதல் ஆதி என்பதும், இகலாத்தில் நமது ஆரி
ய தேசத்தைத் தமக்குட்படுத்தி ஆண்கெருன்ற அர னெர்க
ஸ்லியிநிவும், அதன்பயனுபரிதியுற்நிறைத்த புருஷோத்தமர்
களான இங்கிலீஷ் துரைமக்களாலிருத்தலாலும், அவர்கள் பா
ஷையாயே இங்கிலீஷும் மனுஷ்யாரியர்களுக்கு ஆவியாகமாயு
ள்ள வெளிகசாதனஷ்னைத் தெளிவாகப் பிரயோகிக்கும் மு
றைனைப் பேரிக்கும் நிறக்த பாஷைபாலிருத்தலாலும், ஆரி
யர்களசளாயே கம்மவர்கள் அத்த இங்கிலீஷ்பாஷையை அத்
நியாவசியகம் கற்கவேண்டுமென்பதும், ஆரியர்களாயே சமை
லலாரும் ஞானரித்தபின்பொருட்டே விதிக்கப்பட்ட வருணஸ்தி
சம தருமங்களே முகியமாக சொண்டி அவைதரைவருமாறு
வ்டானங்களுஸ் ஆன்மலாபமான மோக்ஷ்நானங்களாபிருப்ப
தால் அவைகளைவிட்டு வேளாக கசமொன்றையே விரும்
பி ராசபாஷையாயே இங்கிலீஷைக்கற்குப்படி முயறுதல் ஆ
ரியர்களாயை நம்மவர்களுக்கு மிலேச்சாசர்சமாகுமன்றி ன
யைத்தாமாட்டாதென்பதும், இ-பொழுது ஆரியகாசாச
ரத்திற்கு விரோதமாக சைமையப்புரட்டர்கள் ஆரியதேசத்
நில் அக்கங்கே பெழுத்தாசரஸ்திக்கம், யெகாசாதம், பிரிவ்மை
பாஜிமுறையிய பொய்மாதலீ விருந்திவெப்படுகின்றஞ்
ர்களாதலால்புருஷாசாரத்திருந்த வைதிகாசாரியர்என்போ
லகாபெல்லாம் ஒற்றுமையோடு நிரண்டு ஆரியமதலிரோதம்
பண்ணும் அப்புரட்டர்என் தொன்களென் நீயாயப்படுக்கல
ங்களால் வேரறத்தபிந்து கம்மவர்என் அவர்துப்போரின
களால் மயக்காவண்ணம் பாதுகாத்தலீதிறப்புடையோபோ
காச நிருமபென்பதும், இப்பொழுது காலெல்லாம் கூடியிரு
ந்த சந்காலஷேமம் செய்நந்திடமாயை பலைன பொருந்ய
இந்தச்திதம்ப ஷேந்நிரம் உந்திமோந்தம வெல்தலமென்
பதை சருதி ஆகயபுராணமுலிய சாஸ்நிரகருஞ்செல்லாம் ஒப்
பழுடைந்த அனிபாதலால் இத்தனைபெருமையை இரு
ச்சித்பரஷேந்நிரத்தில் வசிக்கும் பெருமைபெற்ற அக்த
ணர்கள் முதலிய பெரியோர்களாகிய நீகளெல்லாரும் இதை
கீஸ்பரந்நீயும் மற்றைப்புண்ணிய ஸ்தலங்களிலும், ஆ
யவருளுறைபரு நிருமக்கள் எந்நிரப்பெற்றஅபிவிர்த்தியிடைம்
பொருட்ட வேண்டும் பிரயத்தினஞ்சுகள் காலக்தோறும்
காடிக் தெளிக்து செய்துவருதல் ஆலிய வென்பதும்
இப்பொழுது இச்சித்பரக்ஷேந்நிரத்தில் நிருப்பணிகளும்,ஆ
ரியதிராவிட ஆங்கிலபாஷைகள் பயிலும் விந்தியாசாலங்க
ளும்- இப்பாஷைனை அபிவிர்த்திசெய்நற்கேற்ற பிரம்மவிர்த்தி
யா முந்திராஜபாரிசாலையும் அதில் பிரம்மவிர்த்தியென்
னும் பந்நிரமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கடைபெற்று வருதல்பி
ரயோஜ்ஞானவிளக்கத்தைத் திருப் ஒரு அபிபுதக்காட்சி என்பதும்,
இவ்குள்ள பாம ரசிய ஸ்பாசாகாயகான ஸ்ரீ நடராஜமூர்
நிநிந்து அணுக்கர் னாகும் பெரும் பேறுபெற்ற தீக்ஷதர்களை
னும் நெய்வப்பிராமணர்கள் ஜகமதிய முடையாராபிருத்து
கொண்டு நிதம்மாலை யெதாருக்கண்ணீர் நிரந்தரியையும் கடத்
நித்தலகும் ஆரியதேசத்நாருக்கும், அதுகூல மூடையவர்க
ளாய் ஒழுகுநிலே முறையென்பதும், சாதியினுலும், டோர
ஜாபந்நித் பாதராவிருத்த சேவையாலுக் சமபாஞுஷ்டானத்தாரு
ம், மேற்றமையில்லாத இந்தத்நெய்வ வேதிபர்கள் இருபா
லாயிப் பெரிதும் தகைகுணங்காட்டத்தல் கேஷத்திரத்நிற்கும், ஆ
ரிய தேசக்திற்நிம், பெரிய கோபுர முடியுமாதலால் கேஷத்தி
ர கன்மையும், ஆரியதேசாகுலத்தையும், எண்ணி, ஜக
மத்சிபத்தோடிருத்தல் வேண்டுமாலை இருபாலுக்கேயப் பரிபால
னஞ்செய்ய அவர்கள் பாதார விர்த்தங்களில் டனிக்கு பக்நியோ
டு லிக்ஞராயிருத்தலே நென்பதும், பிறவுமே.

காலவர் ஆரியதேசமகந்நுவர்கள் அனைத்தையும் இத்திப்பிரகா
ம் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு சாதுரிய வசனத்தால் வடசிரி
யஸ்திரத்தை யபையார் கேட்டு சர்தேசகமடைந்
தார். பிரகஸ்பதி முடலிலே பிரம்மவிர்த்தியா பத்திரிகைத்தலைவ
ராகிய ஸ்ரீமத் ஸ்ரீஜவாலாஸ்ரீகர்கள் பிரசங்க லிஷயத்தை
டுத்துப்பாராட்டி காலலர்க்கு ஆசீர்வாதம் சொன்னார்கள். நில
லவாழ் அந்தணரும் அவ்வாறு பாராட்டி ஆசீர்வாதம் சொன்
னர்கள்.

பத்திரிசைமின் பயன்.

இத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு னெரிடையாரும் தரை த்தினரான மிப்படிப்பட்டதென னன்றாய் உணரவேண்டியது அதியாவசியம்- அதுதெரியாதகுடி முஷியமாயிப் படிக்கவே ண்டியதுஞ சமாசாரப்பத்திரிகைகளே- பத்திரிகைகளாஸ்தேசத்தி ற்குன் சுகமும் இவுலனிலை அபபத்திரிகைகளே வாசிப் போர்நிலர்- ஒரோப்பாவன்பம் இவ்வுலக லீலாவிருத்தியும், மு ட்புபுத்தியும், லீலவிருக்கமும், தேசாபிமானமும், ஒற்று மைமும், சரீரஆரோக்கியமும், சாஸ்திராபாசுகச்சியும், தேசத்தை ஆளுந் திறமும், தைரியமும், தம் தேசத்தை அக்கியானம் விட் டோட்டி காத்தலும், மிவுரிலேமையும், உலகிலேமும் பெரு தி ரித்தியும், ஐக்கியமான சாமான்யே புண்டாக்கலும், வர்த் தகவிருத்தியும், இராஜவதிரோச்சியும், பதவிருத்தியும், இல் லாம் பலப்பல தேசங்களையும் பெறவத்திறமு மூங்கிய ஆகாரம் சமாசாரப்பத்திரிகைகள்லல்லர்? மேற்சொன்னவற்றில் ஒன்றி லும் நிறப்பையாத நாம் ஸ்னலிந்திய பூமைத்தருக்கு காரணம், சமாசாரப்பத்திரிகைகளேயும் அவற்றைப் படிப்பவர்களே யும் இகழ்ந்து ஏனனஞ்சொல்லுதலையன்றி வேறு யாதுகூறுத்தக் கது? லக்ஷம் லக்ஷமாய் ஆலறி வைத்திருக்கு பெரிய பெரிய அதனிஞ்சும் பெரிய பிரபுக்களேயல்லாம், பத்திரிகையென்பதை ஞ்சுவதென்றும், அது இன்னினனிதாம்பப் பெயர்பெற்றதென் றும், அதஞல் ஜனங்களுக்குச் சுகம் இவ்வாருகவிளின்றதென் றம்தம் தெரியாதபூபிக்குச் சமமேபோல் உண்டும் உதித்த தும்மாய் வாழ்கின்றனென்றாலு எப்போன்ற தேசாபிமானமும் யாதுசெய்யப்போகின்றன? இதற்கிங்: கதேசபா நோபாடிதர் செய்புங் காரியம் யாது? அரும் பத்திரிகைகளே வாசிக்கவேனுமானால்? கப்பல்காண்டு சாலநிரத் தை வாசித்துமிட்டி இவர்களிர்க்குபந்நில் தேசமிலிப்பவ னைவும், வடமுத்திரதிதை கண்டவரனென்றும் கூறினாற மரே- இப்படிப்பட்டவர்கள் தரைத்தன லிவயம் என்ன தெரிவரே? ஜரோபாகண்டம் மற்றவரனன்று இவ்வளவு சீர்தி ருந்தாமலைத்தன? இங்கு சிலகண்டிதர் துரைத்தனவியலு க்கெதிர்துகொள்ளுவாலனாறு இதுபோதம்எல்லாவித்திலு ம்கேட்டையடைந்து அன்னியாடிக்குப்பட்டது? கதேசபர வூலறித்துவான்கள் பத்திரிகைகளிப்படித்தற் தரைத்தனவிய யங்கள் சன்ரு யுணர்ந்துபிரபுக்களாலுஞ் அவர்களுக்கு முன் பி ள- எம்-ஏ- க்கள் எத்தரமூலி? அவர்கள் படிப்பு எவன வோ மேன்மை பொருந்தும் தரைத்தனுனான மொன்றிலா னைவரிலும் குடித்துலினத்தாற்போல் ஒடுவிய்ப், அதிசென்றவை யைவரில் பி ள எம்-ஏ-க்கள் படிப்பு குன்றின்மேலிட்ட வி ளக்குபோல் பிரகாசித்தும் வருகிறனவன்றே? மற்றவர்த்த னக்குபோல் பிரகாசித்தும் வருகிறனவன்றே? மற்றவர்த்த னக்குபோல் பத்திரிகைகளே அவசியின்றனரென்பதும் இவ் வர்முதலாய்னோரு பத்திரிகைகளே அவசியம்பாயாரிப்பது உண்மையே- யாசரையுங்கொடு படியாதும் வேலையில மடிக்கவேண்டியதாபிருக்கு, அக்கானம் படியாதும் வேலையில வர் வீனர் பொழுதுமு எழுதி அச்சடிப்பின்றதன சொலும் அச்சுக் கூரிருக்கு நால் வறிலேயதுக்கு ஆற்றுனைவும் இலவன் எழுதவு தால் ஆவதென்னவென்று நிகரித்துக் கொடாடிச் சிரி க்கின்றனரே-

அப்படி ஒவ்வொருவரும் பத்திரிகைகளே அவமதித்து லக்ஷியஞ் செய்யாரேல் பின்னே எவ்வாறு இச்தேசம் முன்னுக்குவரும்? பண்டிதரும் பாமரரும், பிரபுக்களும் ஏழைகளும் யாவருமே பிய்வாறுபின் இத்தேசம் இவ்நோய்கிறதாகத்தையுளதோ? ஏது எனனமாபிரும் பத்திரிகை யொன்று வாசிரோம் எவரும் வாங்கிப்படிக்கிறதை என்னும் விதமதைவைத்திறப்பார்களாகு ல், எல்லாம் செல்வத்தையும் கெடுக்குமே அதைப்பாலைச் நிற ங்கு வேலருன நில்லேயே- எத்தேசத்தில் பத்திரிகை விருத்தி யாகிறதோ அத்தேசம் எதியும் நிலில் பத்திரிகை விருக்கிவாவிலையோ அத்தேசம் எதியும் தாழ்ந்து அசௌக்கியத்தை அனுபவிப்பார்களே- தேசாபிமான முள்ள ஒவ்வொரு இந்துவும் பத்திரிகை விருத்தியாக அதிருள் ள வன்மனோ சன்மஞ்சுப் போதிக்கவேண்டியதுகூடமை யாம்- "தர்மம்நீதான்", எனனும் செல்வாக்குள்ள பத்திரி கை உதித்துச் சில வருஷங்களாகியும், அது இந்தேசத்தைப் பம்பரமாக ஆட்டிவருகிறதோ, அதனலுண்டான சன்மைக ளோபிமானே பெஸ்கூல இயலு இடபிருக்கிறதா? எத்தினை வாரி ல்ல சபைகளோ ஏற்படுத்திவிட்டது? ஜனவருஞ்சுள் ஒற்றமை, தேசாபிமானம், தைரியம், லித்தை, ராஜகக்கிரம் மூதலியவற் றை யுண்டாக்கி எவ்வளவு கேடிமத்தைத் தந்தது- ஒ இவ்ச தேசாரர்களே! எவ்வளவு ஏழையாயிருக்காலும் பத்திரிகைகளே மாத்திரம் வாங்கி வாசியுங்கள்- அல்லது வாசுருடனாவது பிச் சைபெடுத்தாவது வாங்கிப்படித்துக் கொள்ளவேண்டும்- இது ரூபேயுதேதெனன் கருதுகள்- உங்கள் ரண்பர்களுக்கு கூறுங் கள்- மாக்ஞபோலாதேயுங்கள்- இதர கவர்னமெண்டையிட இகலிங்கவாண்டுன்டார், பத்திரிகை சுதந்தரம் அதிகமாக இதந்திருப்பதால் இதில் இவ்வளவு லிசேஷமெனக்கூறவேண் டியதாயிற்ற.

பத்திரிகாபிமானி.

தேச நன்மை.

தற்காலத்தில் காலிருஷ்ணுள்ள இங்கிலாந்து, ஜர்மனி, பிராஞ்சு, அமெரிக்கா முதலிய தேசத்தார் குடிகளால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடைய ஆலோசனையின்பேரிலேயே தரைத்தன்கா ரியங்களை டத்திவருகின்றனர்- இது கற்ற அறிவுடையோரால் மறிக்கம்பலபிட- இல்லாது உதிப்பபடும் ராஜ்ஜியங்களில் வா ழும் குடிகளுக்குத் தக்கபிலில- வச்சுவரிபோட வேண்டுமோனு மும், எந்த ஆட்ட பிரப்பிக்கவேண்டுமோனுலும், எத்வலித்தி லும் புதித்த வடத்தவேண்டுமோனுமும், மற்றும் எத்தெர்க்காரி யஞ் செய்யவேண்டுமோனுலும் குடிகளால் தெரிந்தெடுக்கும் பி ரதிநிதிகளுடனாலோசனையின்றி வடத்தப்படாவைகள் அ வ்வி ங்களில் எவ்வளவு அகிரிமங்களும் அரிகங்களும் உண்டாக் கிபித்தாலிலும்- இங்கிலாந்து முதலிய தேசவாசிகளின் இதிதே ந்தசுகஞ்ச அனுபிலைபோ பிரதிநிதிதுரைத்தனஞ்செயதலை, கூறது இப்புதேசத்தை மாத்திரம் அல்லாது சட்டிட்டங்களின் னின்ற கேவலம் சம்மை மிருவரிகளின்கீ அடைகளாக ஆண்டு வருவது என்ன காரணம்? இத்தேசத்தார்க்குக் லலியும் அறி வும் ராஜ்வவியவசுஞானமும் இல்லேயென்றும், மதிபேதக் தாலும் டிஜபிபேதத்தாலும் சுச்சாவுபடும் லக்ஷம் செய்படுவ னும், ஐக்கியபிலிலேயென்றும், பயக்காளிகளின்றனும், தைரி யபிலிலேயென்றும் இன்னும் இவைபோல் பல காரணங்களும் அரைத்தனத்தா கூறுகின்றனர்- மேற்சொல்லியவை கம் பிடித்திலிருப்பது உண்மைதான், ஆனல், வரவர ஒழிக்கவரு னின்ற- தரைத்தனத்தார் அதுகளி லிருந்திக்க முயற்சிக்கா மலே மேன்மேலும் தாங்களே விருத்திசெய்துவிடுக் குறைக் மைவது மாத்திரமே மெகனன்ற நியாயமாகும்? லலியலிசேவப் டின எலைக்குணங்களும் வருவதாபிருக்க, அதை விருத்திசெ யயாமல் குறைத்துலிட்டு லலியும் புத்தியுமில்லேயென்பேச வ தென்னையோ? இதுக்குரும் மகமதியரும் விரோதமின்றி யிருக்க, இருவரையும் சண்டையபிடித்து மண்டியிட்டுபிடி றஞ் இங்கியபில்லேயென்னக் குற்றங் கற்பிப்பது லியகையா? இத் தேசத்தார்க்கு எல்லாத்திறமையும் உண்டெண்டவேண்டுமா னலும் உண்டிண்ணலாம்; ஒரு நிறையுபிலையானது மாடி ஆடு போன்களிலிருந்த நிறையபிலேயென்ற கூறினும் கூறலாம்- லவர்கெடுவோர் மிவுரிலேமை தவறி யாதபோக்கு சொல்லி னும் உண்மையின்னதென. வெளிலாமும்பொவதில்லே- மகா ராணியவர்கள் ஆதபில் வருகுறதி னத்தைபோல் வாய்மையா யகத்தபின்னு அவ்லிலேயரசாகுபில்தோவாரோபணங்க ரு லவருடி துணியார். இருந்தாலும் பெரிய உத்தியோகமாக வரும் அவில்லேயின் நிலை கொடுக்கிறதுமோபதித்த தேசத்தைச் சுடொரிந்துவிட்டு போன்னனர். இபி லிக்கதேசத்திற்கு வேண்டிய னன்மைகளே ஜனங்கள் பேசிதோர் செய்துகொள்ள